

การพัฒนาสารสกัดที่ได้จากการกลั่นเหง้ากระทือเป็นครีมแก้การอักเสบ
ในรูปแบบอัลฟาเจล

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแพทย์แผนตะวันออก
วิทยาลัยการแพทย์แผนตะวันออก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2567

**DEVELOPMENT OF RHIZOME EXTRACT BY DISTILLATION FROM
ZINGIBER ZERUMBET SMITH TO DEVELOP ANTI-INFLAMMATION
CREAM IN ALPHA GEL FORM**

BY

PRIYAPORN CHONGCHIM

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCES IN ORIENTAL MEDICINE
COLLEGE OF ORIENTAL MEDICINE**

**GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2024**

วิทยานิพนธ์เรื่อง

การพัฒนาสารสกัดที่ได้จากการกลั่นเหง้ากระทือเป็นครีมแก้การอักเสบ
ในรูปแบบอัลฟาเจล

โดย

ปรียาภรณ์ จงฉิม

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแพทย์แผนตะวันออก

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2567

.....
ดร.ปิยรัชฎ์ ปริญญาพงษ์ เจริญทรัพย์
ประธานกรรมการสอบ

.....
รศ.ดร.ศิริมา กิจวัตนชัย
กรรมการ

.....
ผศ.ดร.ประสาน ตั้งยืนยงวัฒนา
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

.....
ดร.นันทพงศ์ ขำทอง
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ศ.ดร. สือจิตต์ เพ็ชรประสาน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

12 มิถุนายน 2568

Thesis entitled

**DEVELOPMENT OF RHIZOME EXTRACT BY DISTILLATION FROM *ZINGIBER
ZERUMBET* SMITH TO DEVELOP ANTI-INFLAMMATION CREAM
IN ALPHA GEL FORM**

by

PRIYAPORN CHONGCHIM

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Science in Oriental Medicine

Rangsit University
Academic Year 2024

.....
Piyarat Parinyapong Chareonsap, Ph.D.
Examination Committee Chairperson

.....
Assoc.Prof.Sirima Kitvatanachai, Ph.D.
Member

.....
Asst.Prof.Prasan Tangyuenyongwatana, Ph.D.
Member and Co-Advisor

.....
Dr.Nanthaphong Khamthong
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Prof.Suejit Pechprasarn, Ph.D.)

Dean of Graduate School

June 12, 2025

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ได้ทำสำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์ โดยได้รับความอนุเคราะห์มาจากการให้คำปรึกษาของ ดร.นันทพงศ์ ขำทอง อาจารย์ที่ปรึกษา และ ผศ. ดร.ประสาน ตั้งยืนยงวัฒนา ที่ได้ดูแลให้ความเอาใจใส่ และคอยให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดีตลอดการวิจัย นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ เทคนิคการวิจัย ระหว่างการศึกษาในระดับมหาบัณฑิต

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณครอบครัว เพื่อน ๆ ที่ได้ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุนมาโดยตลอด ให้แรงใจในการศึกษาจนข้าพเจ้าสามารถดำเนินการได้สำเร็จในการเรียนและการวิจัยในมหาวิทยาลัยรังสิต

ปริยาภรณ์ จงนิม
ผู้วิจัย

6509117 : ปรีษาภรณ์ จงฉิม
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : การพัฒนาสารสกัดที่ได้จากการกลั่นเหง้ากระทือเป็นครีมแก้การ
 อักเสบในรูปแบบอัลฟาเจล
 หลักสูตร : วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการแพทย์แผนตะวันออก
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.นันทพงศ์ ขำทอง
 อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ผศ.ดร.ประสาน ตั้งยืนยงวัฒนา

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ทำการกลั่นกระทือสดจาก 5 จังหวัดมาแห้งลงละ 200 กรัม ทำการกลั่นด้วยไอน้ำเป็นเวลา 6 ชั่วโมง พบว่าได้น้ำมันกระทือจำนวนร้อยละ โดยปริมาตรต่อน้ำหนัก 0.20 ± 0.09 ถึง 0.31 ± 0.07 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25 ± 0.04 จากนั้นนำน้ำมันมาวิเคราะห์หาองค์ประกอบทางเคมีโดยฉีดเข้าเครื่อง GC-MS โดยเน้นสารหลักจำนวน 6-7 ชนิด ที่มีปริมาณมากเกิน 5 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ใต้พีคมีสารสำคัญทั้งหมด 6 ชนิด คือ Camphene, Eucalyptol, 2-Bornanone, Humulene, Santolina Triene, และ Zerumbone โดยพบสาร Zerumbone มากที่สุดถึงร้อยละ 77.81 จากนั้นนำน้ำมันที่ได้มาเตรียมให้อยู่ในรูปแบบครีมแอลฟา เจล โดยในขั้นต้นจะทำการพัฒนาสูตรครีมพื้น 5 สูตร โดยมีสาร Purephos Alpha เป็นสารก่ออิมัลชัน พบว่าสูตรที่ใช้ Coconut Butter ร้อยละ 20 มีเนื้อเนียน ดูดซึมได้ดี ความคงตัวดี ไม่แยกชั้นหลังการเตรียม เมื่อถูกส่องด้วยกล้อง Microscope ภายใต้แสง Polarization (PLM) ที่กำลังขยาย 40X พบลักษณะ โครงสร้างของ Maltese Cross ที่มากพอสมควร แสดงให้เห็นว่าครีมมีคุณสมบัติดูดซึมผ่านผิวหนังที่ดี เมื่อทำการผสมน้ำมันกระทือที่ได้จากการกลั่นลงไป ในสูตรครีมดังกล่าว โดยใช้ปริมาณน้ำมันร้อยละ 1 โดยน้ำหนัก พบว่า ครีมมีสีเหลืองอ่อนเล็กน้อย มีความนุ่มของเนื้อครีม พบลักษณะ โครงสร้างของ Maltese Cross ที่มากขึ้น และดูดซึมเข้าสู่ผิวได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นสูตรที่สามารถนำไปพัฒนาต่อไปเป็นครีมด้านการอักเสบ (วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 49 หน้า)

คำสำคัญ: กระทือ, น้ำมันหอมระเหย, การอักเสบ, ครีม, แอลฟา เจล

ลายมือชื่อนักศึกษา ..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา .....
 ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม .....

6509117 : Piyaporn Congchim
 Thesis Title : Development of Rhizome Extract by Distillation from *Zingiber zerumbet* Smith to Develop Anti-Inflammation Cream in Alpha Gel Form
 Program : Master of Sciences in Oriental Medicine
 Thesis Advisor : Nanthaphong Khamthong, Ph.D.
 Thesis Co-Advisor : Asst.Prof.Prasan Tangyuenyongwatana, Ph.D.

Abstract

This research focused on the distillation of fresh *Zingiber zerumbet* rhizomes from 5 provinces. A steam distillation process was employed, utilizing 200 grams of rhizomes per distillation for a duration of six hours. The essential oil yield was determined to be between 0.20 ± 0.09 to 0.31 ± 0.07 . The average value was 0.25 ± 0.04 (%v/w). The oil was subjected to GC-MS to analyze the chemical composition. This analysis focused on 6-7 primary substances which constituted more than 5% 5 percent of the peak area. The main compounds were camphene, eucalyptol, 2-bornanone, humulene, santolina triene and zerumbone. The highest amount of zerumbone was found at 77.81 percent area. Then the extracted essential oil was prepared in alpha gel form. Initially, 5 distinct base cream formulations were developed, incorporating Purephose alpha as an emulsifying agent and varied 5 emollients. Among the various formulations evaluated, the one with 20% coconut butter was found to possess a smooth texture, good absorption, good stability and did not phase-separate after preparation. When observed with a microscope under polarized light (PLM) at 40X, the structure of the Maltese cross was found in large amounts. This characteristic showed that possesses effective absorption properties through the skin. When 1 percent by weight of *Zingiber zerumbet* oil was added into the selected formula, the cream exhibited a slightly light-yellow hue. It possessed a soft, creamy texture, demonstrated good absorption and maintained the structure of Maltese cross. This formula has the potential for further development as an anti-inflammatory cream.

(Total 49 pages)

Keywords: *Zingiber zerumbet*, Volatile oil, Inflammation, Cream, Alpha gel.

Student's Signature ..... Thesis Advisor's Signature .....
 Thesis Co-Advisor's Signature .....

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูป	ช
บทที่ 1	
บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 คำถามงานวิจัย	2
1.4 สมมติฐานงานวิจัย	2
1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย	3
1.6 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.8 นิยามศัพท์	4
บทที่ 2	
ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง / ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 กระทือ	6
2.2 พฤกษเคมีของเหง้ากระทือ	7
2.3 การกลั่นน้ำมันหอมระเหย	7
2.4 การศึกษาฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาของเหง้ากระทือ	8
2.5 แก๊สโครมาโตกราฟี-เครื่องวิเคราะห์มวล	12
2.6 ความรู้พื้นฐานของอิมัลชัน	16
2.7 ครีม	17
2.8 อัลฟา เจล	18

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	ระเบียบวิธีการวิจัย
	21
	3.1 วัตถุประสงค์และเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย
	21
	3.2 การคัดเลือกตัวอย่าง
	22
	3.3 การสกัดน้ำมันกระเทียมโดยวิธีการกลั่นด้วยไอน้ำ
	22
	3.4 การวิเคราะห์น้ำมันกระเทียมด้วยเครื่อง GC-MS
	23
	3.5 การเตรียมครีมน้ำมันกระเทียม
	24
บทที่ 4	ผลการวิจัย
	27
	4.1 ผลการสกัดน้ำมันกระเทียมโดยวิธี Hydrodistillation
	27
	4.2 ผลการวิเคราะห์น้ำมันกระเทียมด้วยเครื่อง GC-MS
	29
	4.3 ผลการเตรียมครีมน้ำมันกระเทียมในรูปแบบอัลฟาเจล
	34
	4.4 การประเมินคุณสมบัติทางกายภาพของครีมพื้น
	34
	4.5 การพัฒนาตำรับครีมจากน้ำมันกระเทียม
	39
บทที่ 5	สรุปผลและข้อเสนอแนะ
	41
	5.1 การสกัดน้ำมันกระเทียมด้วยวิธีการกลั่น โดยใช้ไอน้ำ และทำการวิเคราะห์ด้วย GC-MS
	41
	5.2 การเตรียมครีมน้ำมันกระเทียม
	41
	5.3 อภิปรายผลการวิจัย
	42
	5.4 ข้อเสนอแนะ
	43
บรรณานุกรม	44
ประวัติผู้วิจัย	49

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	24
3.2	24
3.3	25
4.1	29
4.2	30
4.3	30
4.4	31
4.5	32
4.6	32
4.7	36

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	3
2.1 ต้นกระทือ	6
2.2 สูตรโครงสร้างของสารซีรัม โบน	11
2.3 เครื่องแก๊สโครมาโทกราฟี Agilent GC-MS	13
2.4 ส่วนประกอบของเครื่อง GC	14
2.5 ส่วนประกอบของเครื่อง GC-MS	16
2.6 แสดงโครงสร้างของระบบอัลฟาเจล (b)	18
2.7 แสดงลักษณะของระบบที่เตรียมที่อุณหภูมิสูงกว่าและต่ำกว่า Tc	20
3.1 อุปกรณ์ Clevenger Apparatus	23
4.1 แห่งกระทือของจังหวัด นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี	27
4.2 แห่งกระทือของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ และพัทลุง	28
4.3 แห่งกระทือของจังหวัดสงขลา	28
4.4 โครมาโตแกรมของสารระเหยจากน้ำมันกระทือ จังหวัดนครศรีธรรมราช	29
4.5 โครมาโตแกรมของสารระเหยจากน้ำมันกระทือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	30
4.6 โครมาโตแกรมของสารระเหยจากน้ำมันกระทือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	31
4.7 โครมาโตแกรมของสารระเหยจากน้ำมันกระทือ จังหวัดพัทลุง	31
4.8 โครมาโตแกรมของสารระเหยจากน้ำมันกระทือ จังหวัดสงขลา	32
4.9 ลักษณะเนื้อครีมพื้นสูตร 1 และสูตร 2	35
4.10 ลักษณะเนื้อครีมพื้นสูตร 3 และสูตร 4	35
4.11 ลักษณะเนื้อครีมพื้นสูตร 5	36
4.12 ภาพครีมสูตรที่ 1 ภายใต้กล้อง PLM ที่กำลังขยาย 40X ตรงปลายลูกศร แสดงให้เห็น Maltese Cross	37
4.13 ภาพครีมสูตรที่ 2 ภายใต้กล้อง PLM ที่กำลังขยาย 40X ตรงปลายลูกศร แสดงให้เห็น Maltese Cross	37
4.14 ภาพครีมสูตรที่ 3 ภายใต้กล้อง PLM ที่กำลังขยาย 40X ตรงปลายลูกศร แสดงให้เห็น Maltese Cross	38

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่		หน้า
4.15	ภาพครีมสูตรที่ 4 ภายใต้กล้อง PLM ที่กำลังขยาย 40X `พบ Maltese Cross น้อยมาก	37
4.16	ภาพครีมสูตรที่ 5 ภายใต้กล้อง PLM ที่กำลังขยาย 40X `พบ Maltese Cross จำนวนมาก	38
4.17	ภาพครีมสูตรที่ 5 ใส่น้ำมันกระทือ 1 เปอร์เซ็นต์	39
4.18	ภาพครีมใส่น้ำมันกระทือสูตรที่ 5 ภายใต้กล้อง PLM ที่กำลังขยาย 40X `พบ Maltese Cross จำนวนมาก	39

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระเทียม (*Zingiber zerumbet* Smith.) มีชื่อพ้อง กระเทียมป่า กระแวน แสวดำ (ภาคเหนือ) เสียดำ เสียดแดง (แม่ฮ่องสอน) เป็นพืชอยู่ในวงศ์ขิง (Zingiberaceae) สามารถพบได้ใน ประเทศไทย มาเลเซีย และหมู่เกาะแปซิฟิก และประเทศในแถบประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในทางการแพทย์แผนไทย กระเทียมมีการใช้ทางยา ได้แก่ ส่วนเหง้า ใช้แก้หืด แก้ไอ แก้บิด บำรุงน้ำนม ใช้ภายนอกแก้โรคผิวหนัง (วุฒิ วุฒิชรรมเวช, 2540, น.91) ในวงการวิจัยระดับนานาชาติ มีการรายงานฤทธิ์ลดความเจ็บปวด (Analgesic Activity) ของน้ำมันเหง้ากระเทียม (Salaiman et al., 2010, p.108) นอกจากนั้นเหง้ากระเทียมยังมีฤทธิ์ด้านการอักเสบ โดยมีรายงานว่าสารสำคัญได้แก่สารซีรัมโบน (Zerumbone) ซึ่งเป็นสารหลักในเหง้ากระเทียมมีฤทธิ์ยับยั้งการสร้างสารไนตริก ออกไซด์ (Nitric Oxide, (NO)) ในแมค โค ฟาก (Lipopolysaccharide (LPS)-Induced RAW 264.7 Macrophage) (Murakami et al., 2007, p.2358) นอกจากนั้นสารสกัดของเหง้ากระเทียมสามารถยับยั้งเอนไซม์ไซโคลออกซีจีเนส (Cyclooxygenase) (Zakaria et al., 2010, p.44) สารซีรัมโบนซึ่งเป็นสารหลักยังสามารถยับยั้งการสร้างเอนไซม์ Cyclooxygenase-2 ซึ่งเป็นเอนไซม์ที่สังเคราะห์ Prostaglandin E₂ ซึ่งเกี่ยวข้องกับอาการอักเสบ (Murakami et al., 2002, p.797; Chien, Chen, Lee, Lee & Wang., 2008, p.585) ซีรัมโบนยังมีฤทธิ์ยับยั้งเซลล์มะเร็ง (Antitumor) โดยพบว่า สามารถยับยั้งการเกิดมะเร็งลำไส้ มะเร็งตับอ่อน มะเร็งตับ และมะเร็งปอด (Murakami et al., 2002, p.798) สารซีรัมโบนจัดอยู่ในกลุ่มสารเทอร์ปีน (Cyclic Sesquiterpene) ซึ่งได้จากน้ำมันที่กลั่นจากเหง้ากระเทียม พบได้ในปริมาณสูงในช่วง 36.12 – 48.13% โดยน้ำหนัก (Koga, 2016, p.386) ในประเทศไทยเคยมีการศึกษาหาปริมาณสารซีรัมโบนที่อยู่ในเหง้ากระเทียม โดยทำการกลั่นโดยวิธี Hydro-Distillation แล้วศึกษาคูณสมบัติทางกายภาพ และคุณสมบัติทางเคมีของน้ำมันกระเทียมจากหลายแหล่ง และทำการวิเคราะห์ น้ำมัน กระเทียม ทุกตัวอย่างด้วยเทคนิค GC-MS (Gas Chromatography – Mass Spectrometry) เพื่อหาองค์ประกอบเคมีของสารระเหยในน้ำมันกระเทียมจากแหล่งต่างๆ

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการพัฒนาสารสกัดที่ได้จากการกลั่นเหง้ากระทือ โดยนำส่วนที่มีสารซีรัมโบนสูงมาเตรียมเป็นครีมแก้การอักเสบในรูปแบบอัลฟาเจล ซึ่งเป็นการเพิ่มทางเลือกใหม่ของผลิตภัณฑ์แก้การอักเสบของกล้ามเนื้อ ข้อต่อทั้งหลาย เป็นการนำน้ำมันกระทือมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ในรูปแบบครีมที่พกพาสะดวก นำใช้ และเป็นการเพิ่มการพัฒนาให้กับวงการการแพทย์แผนไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการพัฒนาครีมน้ำมันกระทือ โดยใช้สารก่ออิมัลชัน Purephose Alpha เพื่อใช้เป็นครีมแก้อักเสบ แก้ปวดของกล้ามเนื้อ แก้ปวดข้อ

1.2.2 เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพของครีมน้ำมันกระทือที่เตรียมขึ้นในรูปแบบอัลฟาเจล โดยการตรวจด้วยแสงโพราไลต์

1.3 คำถามงานวิจัย

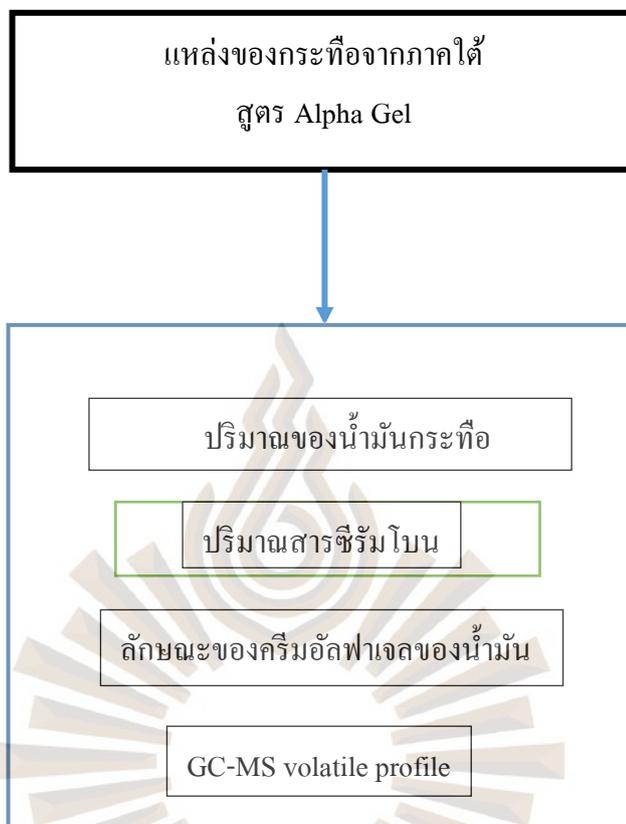
การศึกษานี้สามารถเตรียมครีมน้ำมันกระทือในรูปแบบอัลฟาเจลได้หรือไม่

1.4 สมมติฐานงานวิจัย

1.4.1 การวิเคราะห์น้ำมันกระทือจาก 5 แหล่งโดยใช้วิธี GC-MS ช่วยให้สามารถทราบแหล่งที่มีสารซีรัมโบนมากที่สุดได้

1.4.2 น้ำมันกระทือที่มีสารซีรัมโบนเป็นสารหลักสามารถนำมาพัฒนาเป็นครีมแบบ Oil/Water อิมัลชัน

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

1.6.1 ศึกษาการวิเคราะห์น้ำมันกระทือ โดยใช้วิธี GC-MS ช่วยให้ได้ทราบแหล่งที่มีสารซีรัมโบนสูง

1.6.2 เตรียมครีมน้ำมันกระทือโดยใช้สารก่ออิมัลชัน Purephose Alpha

1.6.3 ประเมินคุณลักษณะทางกายภาพของครีมน้ำมันกระทือที่เตรียมขึ้น

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ได้สภาวะการวิเคราะห์สารซีรัมโบนในน้ำมันกระทือโดยใช้วิธี GC-MS

1.7.2 สามารถพัฒนาน้ำมันกระทือมาเป็นครีมน้ำมันกระทือที่เป็นรูปแบบอัลฟาเจลซึ่งทำให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่สะดวกต่อการใช้งาน

1.7.3 เป็นการเพิ่มมูลค่าของเหง้ากระเทียมที่สามารถใช้ผลิตเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพในทางอุตสาหกรรมได้

1.8 นิยามศัพท์

กระเทียม

หมายถึง พืชตระกูลขิง มีชื่อวิทยาศาสตร์ *Zingiber zerumbet* Smith. อยู่ในวงศ์ Zingiberaceae เป็นไม้ล้มลุกอายุหลายปี ลำต้นเทียมสูงได้ถึง 1 เมตร มีเหง้าใต้ดิน ในทางการแพทย์แผนไทย ใช้บำรุงน้ำนม บำรุงธาตุ แขน้ำคั้น แก้ร้อนใน แก้ปวดเบ่ง แก้ปวดท้อง แน่นท้องปวดบวม เหง้ากระเทียมพบว่ามีสารสำคัญคือ สารซีรัมโบน (Zerumbone) ได้จากการกลั่นเหง้ากระเทียมสดได้น้ำมันที่มีสารซีรัมโบนเป็นสารหลัก

อิมัลชัน

หมายถึง ของเหลวอย่างน้อย 2 ชนิด ที่ผสมไม่เข้ากัน (Heterogeneous Mixture) หรือ ไม่สามารถละลายเข้าหากันได้ เช่น น้ำและน้ำมัน สารทั้งสองชนิดนี้สามารถนำมาผสมเข้าด้วยกันในเป็นเนื้อเดียวกัน โดยอาศัยสารตัวกลางที่มีคุณสมบัติลดแรงตึงผิวของผิวหน้าประจันของทั้งสองเฟส ได้แก่ สารก่ออิมัลชัน (Emulsifying Agent) ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวประสานของเหลวทั้งสองชนิดเข้าหากัน โดยสารก่ออิมัลชันจะมีส่วนของโครงสร้างที่สามารถละลายในน้ำมัน และอีกปลายของโครงสร้างสามารถละลายในน้ำได้

อัลฟาเจล

หมายถึง ระบบอิมัลชันที่ผสมวัฏภาคน้ำและวัฏภาคน้ำมันให้เป็นเนื้อเดียวกันที่สร้างขึ้นจากสารกลุ่มแอมฟิฟิลิก (Amphiphilic) โดยในสถานะของของแข็งโครงสร้างของคอลลอยด์จะอยู่ในรูปแบบ Lamellar Bi-Layers แบบ Hexagonal ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่มีการเรียงตัวคล้ายกับ Intercellular Lipid ในชั้นผิวหนังของมนุษย์ มีความคล้ายคลึงกับส่วนประกอบหลักของชั้นกักเก็บความชื้นซึ่งเป็นชั้นของไขมันปกคลุมผิวหนัง และช่วยให้ผิวคงความชุ่มชื้นและมีสุขภาพที่ดี

GC-MS

GC-MS ก็เป็นเทคนิคหนึ่งทางโครมาโตกราฟีที่ประยุกต์ใช้ได้กับสารที่ระเหยได้ดี และเป็นวิธีที่สามารถทำนายชนิดขององค์ประกอบที่มีอยู่ในสารตัวอย่างได้อย่างค่อนข้างถูกต้องและแม่นยำ โดยการเปรียบเทียบลายพิมพ์โครมาโตกราฟี (Fingerprint) ของการแตกหักของโมเลกุลของสาร จะมีส่วนที่แตกหักที่มีลักษณะเฉพาะ ขึ้นอยู่กับความเสถียรของโมเลกุล โดยส่วนที่ไม่ถูกทำให้แตกหักจากพลังงานจากลำแสงอิเล็กตรอน จะคงอยู่และเมื่อเคลื่อนที่ผ่านเครื่องวิเคราะห์เลขมวล (Mass analyzer) จะทำการคัดกรองส่วนของโมเลกุลที่ผ่านเข้ามา และบันทึกค่าเอาไว้ในระบบ data station จากนั้นข้อมูลการแตกหักที่ได้และมวลโมเลกุลของสาร จะถูกนำไปเปรียบเทียบกับฐานข้อมูลมาตรฐาน NIST ของสารต่าง ๆ ที่มีการบันทึกไว้ โดยจะทำการเปรียบเทียบความเหมือนของลายพิมพ์โครมาโตกราฟี เทคนิค GC-MS นี้ยังสามารถใช้ในการวิเคราะห์ได้ทั้งในแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) และ เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) ได้อย่างถูกต้อง

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 กระทือ

ชื่อสมุนไพร	กระทือ
ชื่ออื่นๆ	กระทือป่า กะแวน กะแอน แสวคำ (ภาคเหนือ), เสี้ยวแดง เสี้ยวดำ (แม่ฮ่องสอน)
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Zingiber zerumbet</i> Smith.
ชื่อวงศ์	Zingiberaceae

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

เป็น ไม้ล้มลุก มีเหง้าใต้ดิน ใบเดี่ยว รูปรียาว ขอบใบเรียบ ก้านใบเป็นกาบหุ้มลำต้น ดอกออกเป็นช่อกลมรูปทรงกระบอก มีใบประดับสีเขียวแกมแดงเรียงซ้อนกันเป็นระเบียบ ดอกสีเหลือง ผลเป็นผลแห้งแตกได้ รูปทรงค่อนข้างกลม สีแดง เมล็ดเป็นรูปขอบขนาน ค่อนข้างกลม มีเยื่อหุ้มเมล็ดเป็นริ้วสีขาว เมล็ดสีดำเป็นมัน (กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กองทุนภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย, 2564, น.456)

รูปที่ 2.1 ต้นกระทือ

ที่มา: Chane-Ming, Vera & Chalchat, 2001

สรรพคุณ

เหง้า รสขมขึ้นปร่า บำรุงน้ำนม รักษาอาการท้องอืดเพื่อ แน่นท้อง ปวดท้อง ใช้
เหง้ากระเทียมผงไฟฝนกับน้ำปูนใสรับประทาน แก้บิดปวดเบ่ง แก้เสมหะเป็นพิษ

ใบ รสขมขึ้น ขับน้ำคาวปลา

ดอก รสขมขึ้น แก้ไข้เรื้อรัง ไข้จับสั่น

ต้น รสขม เจริญอาหาร

2.2 พฤษเคมีของเหง้ากระเทียม

จากการแยกสกัดเหง้ากระเทียมพบว่ามีสารสำคัญทางเภสัชวิทยาหลายชนิด โดยนักวิทยาศาสตร์ได้สนใจพืชชนิดนี้ตั้งแต่ปี ค.ศ.1944 โดยแยกได้สาร Zerumbone และ Humulene จากน้ำมันที่กลั่นได้จากเหง้ากระเทียม ต่อมา Ramaswami & Bhattacharyya (1962) ได้มีการค้นคว้าวิจัยต่อพบอนุพันธ์ออกซิเจนใหม่ 2 อนุพันธ์ของฮิวมูลิน คือ ฮิวมูลินออกไซด์ และฮิวมูลินไดออกไซด์ ต่อมา Nigam & Levi (1963) ได้แยกสารเพิ่มเติมดังนี้ Borneol, α -Terpineol, Delta-Carene, α -Pinene, β -Pinene, β -Caryophyllene, Ar-Curcumene, Camphor, Humulene Oxide, Linalool เป็นต้น Demodaran Dev รายงานการแยก Sesquiterpenoids ใหม่ ได้แก่ ฮิวมูลินอีพอกไซด์-I (Humulene Epoxide-I), ฮิวมูลินอีพอกไซด์-II (Humulene Epoxide-II), ฮิวมูเลนอล-I (Humulenol-I), ฮิวมูเลนอล-III (Humulenol-III) (Koga, Beltrame, & Pereira, 2016, p.386)

2.3 การกลั่นน้ำมันหอมระเหย

2.3.1 การกลั่นด้วยไอน้ำ (Stream Distillation)

วิธีการกลั่นที่ใช้ไอน้ำที่มีความชื้นในปริมาณหนึ่งฉีดพ่นลงบนวัตถุดิบพืชที่วางอยู่บนตะแกรงในระบบที่คล้ายกับการกลั่นด้วยน้ำและการถ่ายเทไอน้ำของน้ำมันหอมระเหย เรียกว่าการกลั่นด้วยไอน้ำ การกลั่นด้วยไอน้ำเป็นกระบวนการกลั่นวัตถุดิบพืชด้วยไอน้ำที่ผลิตจากหม้อต้มน้ำ ในวิธีนี้ วัตถุดิบจะถูกวางบนแผ่นที่มีรูพรุนเหนือทางเข้าของไอน้ำ สามารถควบคุมปริมาณไอน้ำที่ผลิตได้ง่ายในกลไกการผลิตไอน้ำ นอกจากนี้ เนื่องจากเครื่องผลิตไอน้ำอยู่ภายนอกหน่วยกลั่น อุณหภูมิโดยรอบของวัตถุดิบที่จะกลั่นจึงต่ำกว่า 100°C และสามารถป้องกันหรือลดการเกิดความร้อน

เสียหายเนื่องจากผลกระทบของความร้อนได้ (Tongnuanchan & Benjakul, 2014, p.1232) ปัญหาที่ใหญ่ที่สุดของการกลั่นด้วยไอน้ำคือความดันไอและการเสื่อมสภาพที่อาจเกิดขึ้นเมื่ออัตราการไหลสูง

2.3.2 การกลั่นด้วยน้ำ (Hydrodistillation)

การกลั่นด้วยน้ำ (Hydrodistillation) เป็นวิธีการสกัดน้ำมันหอมระเหยแบบดั้งเดิมที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย วัสดุพืชจะถูกบรรจุในภาชนะกลั่นพร้อมกับน้ำในปริมาณที่เพียงพอ จากนั้นให้ความร้อนจนน้ำเดือด ไอน้ำที่เกิดขึ้นจะพาน้ำมันหอมระเหยออกมาด้วย เมื่อไอรเหยควบแน่น น้ำมันจะแยกตัวออกจากน้ำ (Azmir et al., 2013, p.428) สามารถใช้ไอน้ำโดยตรงฉีดเข้าไปในตัวอย่างพืชแทนการต้มน้ำได้เช่นกัน เป็นวิธีที่นิยมใช้ในงานวิจัยมากที่สุด เนื่องจากเป็นวิธีดั้งเดิมที่ใช้กันมานาน ข้อดีคือเป็นวิธีที่ง่าย ไม่ซับซ้อน และใช้อุปกรณ์ไม่มาก ข้อเสียคือใช้เวลานาน สิ้นเปลืองพลังงาน และอาจทำให้สารบางชนิดสลายตัวเนื่องจากความร้อน (Rassem et al., 2016, p.118)

2.3.3 การสกัดด้วยไมโครเวฟ (Microwave-Assisted Extraction)

การสกัดด้วยไมโครเวฟ (Microwave-Assisted Extraction หรือ MAE) เป็นเทคนิคการสกัดสารสำคัญจากพืชที่ใช้พลังงานไมโครเวฟในการกระตุ้นการเคลื่อนที่ของโมเลกุลของตัวทำละลาย ทำให้สามารถสกัดสารเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้คลื่นไมโครเวฟให้ความร้อนแก่ตัวทำละลายและตัวอย่าง ทำให้สารสำคัญถูกปลดปล่อยออกมาจากเซลล์พืชได้เร็วขึ้น สามารถสกัดสารสำคัญหลายชนิด เช่น สารประกอบฟีนอลิก ฟลาโวนอยด์ แอลคาลอยด์ น้ำมันหอมระเหย (López-Salazar, 2023, p.6615) การสกัดด้วยไมโครเวฟเป็นวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากใช้ตัวทำละลายที่ไม่เป็นพิษ และใช้พลังงานน้อยกว่าเทคนิคการสกัดแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ยังช่วยลดความเสี่ยงการสลายตัวของสารสำคัญ ทำให้เป็นวิธีที่มีความเป็นไปได้ในการใช้งานจริง (Al-Mamoori & Al-Janabi, 2018, p.23)

2.4 การศึกษาฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาของเหง้ากระเทียม

น้ำมันจากเหง้ากระเทียมมีฤทธิ์ต้านความเจ็บปวด (Analgesic Activity) โดยมีการทดสอบ 3 กระบวนการคือ Hot-Plate Test ใช้สำหรับการทดสอบ Central Analgesia ส่วน Acetic-Acid Writhing Test ใช้สำหรับการทดสอบ Peripheral Nociception และใช้ Formalin Test ร่วมด้วย พบว่าจากผลการทำ Acetic-Acid Writhing Test น้ำมันกระเทียมสามารถยับยั้งความเจ็บปวดของ

สัตว์ทดลองจากกรด Acetic Acid ได้ถึงขนาด 80.2% ที่ขนาดของน้ำมัน 300 มิลลิกรัม/กิโลกรัม ส่วนผลการป้องกันความเจ็บปวดจากการทดสอบอีก 2 วิธีได้ผลปานกลาง (Salaiman et al., 2010, p.109)

ฤทธิ์ด้านการอักเสบของสารสำคัญในเหง้ากระเทียม คือ ซิรัมโบน (Zerumbone) พบว่าสามารถออกฤทธิ์ยับยั้งการสร้างไนตริก ออกไซด์ (Nitric Oxide (NO)) ในแมคโครฟาส (Lipopolysaccharide (LPS)-Induced RAW 264.7 Macrophage) โดยมีค่า IC_{50} เท่ากับ 4.37 ไมโครโมลาร์ (Murakami et al., 2007, p.2359) นอกจากนี้ สารซิรัมโบนยังมีคุณสมบัติที่สามารถยับยั้งการอักเสบ รวมถึงความสามารถในการยับยั้งการสังเคราะห์ของเอนไซม์ Cyclooxygenase-2 ในแมคโครฟาส (Lipopolysaccharide (LPS)-Induced RAW 264.7 Macrophage) อีกด้วย (Chien et al., 2008, p.586)

นอกจากฤทธิ์ในการต้านการอักเสบแล้ว สารซิรัมโบนยังมีฤทธิ์ต้านมะเร็ง (Anti-Cancer) โดยสามารถยับยั้งการเกิดมะเร็งท่อน้ำดี (Cholangiocarcinoma) มะเร็งชนิดนี้พบมากในคนไข้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย Songsiang, Pitchuanom, Boonyarat, Hahnvajanawong, & Yenjai (2010) ได้ทำการดัดแปลงโครงสร้างของซิรัมโบน โดยพบว่าอนุพันธ์ Hydroxylamine ของซิรัมโบนมีฤทธิ์ทำลายเซลล์มะเร็งท่อน้ำดีสายพันธุ์ KKU-100, KKU-M139, KKU-M156, KKU-M213 และ KKU-M214 ในช่วงความเข้มข้น 16 – 35 ไมโครโมลาร์ (Songsiang et al., 2010, p.3796) ซิรัมโบนยังสามารถยับยั้ง Tumor Promoters และยับยั้งการเจริญเติบโตของ Human Leukemia Cell Line ยังมีรายงานการยับยั้งมะเร็งลำไส้ และมะเร็งปอด ของซิรัมโบนอีกด้วย (Murakami et al., 2002, p.796)

มีรายงานว่าสารซิรัมโบนมีความสามารถในการรักษามะเร็งปากมดลูกชนิด Regression of Cervical Intraepithelial Neoplasia เทียบเท่ากับการรักษาด้วยยาซิสพลาติน (Cisplatin, 10 มิลลิกรัม/กิโลกรัม) ในหนู Balb/c เพศเมีย เมื่อตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบส่องกราดทะลุผ่าน ซึ่งอาศัยหลักการการทะลุผ่านทางควอนตัม Quantum Tunnelling Micrographs พบว่าเซลล์มะเร็งที่ได้รับสารซิรัมโบน และ Cisplatin จะเกิดปรากฏการณ์การตายของเซลล์โดยอัตโนมัติ (Apoptosis) โดยจะเกิดเซลล์ตายอย่างมากเมื่อเทียบกับเซลล์มะเร็งที่ได้รับเพียงน้ำเกลือ (Abdelwahab et al., 2010, p.461) Murakami et al. (2002) ได้รายงานความสามารถของสารซิรัมโบนในการยับยั้งการทำงานของ Tumor Promoter 12-O-Tetradecanoylphorbol-13-Acetate (TPA)-Induced Epstein-Barr

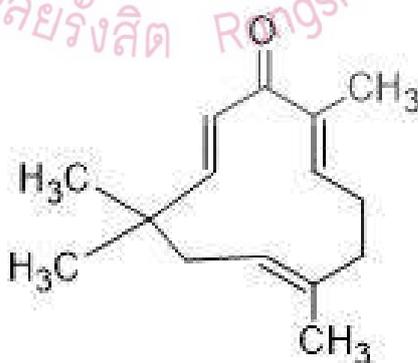
Virus ใต้ตีน นอกจากนั้นสารซีรัม โบนยังมีรายงานการยับยั้งการเจริญเติบโตของเซลล์มะเร็งชนิด Human Colonic Adenocarcinoma Cell Lines ในลักษณะที่ขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของสาร ทั้งยังสามารถกระตุ้นให้เกิดการตายของเซลล์โดยอัตโนมัติในเซลล์ COLO205 (Murakami et al., 2002, p.795) Abdelwahab และคณะยังได้ศึกษาผลของสารซีรัม โบนต่อระดับสารอินเตอร์ลิวคิน 6 (Interleukin-6 (IL-6)) โดยพบว่าระดับของ IL-6 ลดลงเมื่อเซลล์มะเร็งชนิด Ovarian (Caov-3) และ Cervical (Hela) ใต้รับสารซีรัม โบนซึ่งยับยั้งการเจริญของเซลล์มะเร็ง และกระตุ้นให้เกิดการตายของเซลล์โดยอัตโนมัติ (Abdelwahab et al. 2012, p.594) Hu และคณะ ได้รายงาน ว่า สารซีรัม โบนเกี่ยวข้องกับ การส่งสัญญาณของปัจจัย p53 Signaling ซึ่งเป็นกลไกที่เกี่ยวข้องกับการตายของเซลล์ โดยศึกษาในเซลล์ Non-Small Cell Lung Cancer ชนิด A549 และ H460 พบว่า สารซีรัม โบนสามารถกระตุ้นเซลล์ไมโทคอนเดรียให้ตายได้ (Mitochondrial Apoptosis) (Hu et al., 2014, p.257) ผลกระทบของสารซีรัม โบนต่อขั้นตอนการส่งสัญญาณ ของปัจจัยในเซลล์ (Cell Signaling Pathways) ใต้รับการอธิบายโดย Prasanna et al. (2012) ในแง่ของสารสกัด Huang, Chien, Chen & Wang, (2005) ใต้รายงาน ว่า สารสกัดคือเทอร์ของเหง้ากระเทียมมีฤทธิ์ยับยั้งเซลล์มะเร็ง P-388D โดยไปกระตุ้นให้เกิดการแตกออกของสายดีเอ็นเอ (DNA) นอกจากนี้สารซีรัม โบนยังสามารถฆ่าเซลล์มะเร็งชนิด Human Leukemia HL-60 โดยมีค่า IC_{50} ที่ระดับ 22.29, 9.12 และ 2.27 ไมโครกรัม/มิลลิลิตร ที่เวลา 6, 12 และ 18 ชั่วโมงตามลำดับ (Huang et al., 2005, p.219)

Liu, Tzeng, & Liu (2017) ใต้ทำการศึกษารักษาของซีรัม โบนแบบทาภายนอกต่อแผลดลอกในหนู ยาซีฟั้งธรรมชาติความเข้มข้น 1% (น้ำหนักต่อน้ำหนัก) ที่มีส่วนผสมของซีรัม โบนถูกทาภายนอก (ยาซีฟั้ง 100 มิลลิกรัมต่อหนูหนึ่งตัว) วันละครั้งบนแผลดลอกเต็มความหนาที่สร้างขึ้นบนหนู ยาซีฟั้งซีรัม โบนมีความสามารถในการรักษาแผลอย่างมีประสิทธิภาพ ดังเห็นได้จากการหดตัวของแผลในวันที่ 15 หลังการเกิดบาดแผล การตรวจสอบทางพยาธิวิทยาของส่วนแผลที่หายแล้วแสดงให้เห็นถึงการสร้างเนื้อเยื่อที่มากขึ้น มีเซลล์ไฟโบรบลาสต์มากขึ้น และมีการสร้างหลอดเลือดใหม่ในกลุ่มที่ใต้รับการรักษาคือยาซีฟั้งซีรัม โบน การแสดงออกของ VEGF, TGF- β 1 และคอลลาเจนชนิดที่ 4 ยังมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการหายของแผลที่สังเกตเห็นด้วย (Liu et al., 2017, p.202)

Oh et al. (2018) ใต้บันทึกไว้ว่าซีรัม โบนมีความสามารถในการยับยั้งการสังเคราะห์เม็ดสีเมลานิน โดยใช้การปรับเปลี่ยนของปัจจัยเซลล์ต้นกำเนิด (SCF) ผ่านทางเส้นทางการส่งสัญญาณ MITF และ MC1R/ α -MSH19 พบว่า ซีรัม โบนที่ความเข้มข้น 10 ไมโครโมลาร์ มีผลยับยั้งการสร้างเม็ดสี

มากกว่าสารเคมีธรรมชาติที่ใช้ในการทำให้ผิวขาวสองชนิดที่ใช้กันทั่วไป คือ กรดโคจิกและอาร์บูติน ซึ่งให้ความเข้มข้น 1 มิลลิโมลาร์ และ 0.2 มิลลิโมลาร์ ตามลำดับ การสังเกตนี้ทำในเซลล์เมลาโนมาของหนู B16F10 เป็นเวลา 3 วัน (Oh et al., 2018, p.3149) Kuek และคณะ ได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินประสิทธิภาพของสารซีรัมโบนในการทำให้สีผิวของผู้เข้าร่วมการทดลองที่เป็นมนุษย์สว่างขึ้น โดยใช้วิธีการแบบปกปิดทางเดียว ผู้เข้าร่วมการทดลอง 26 คนถูกสุ่มแบ่งออกเป็นสองกลุ่มเพื่อศึกษาดำเนินการทา (ท้องแขนด้านซ้ายหรือขวา) สำหรับครีมหลอกและครีมซีรัมโบน ครีมทั้งสองชนิดถูกทาภายนอกบริเวณท้องแขนวันละสองครั้งเป็นเวลา 4 สัปดาห์ การระคายเคืองผิวเบื้องต้นถูกประเมินก่อนและหลังการทาครีม 30 นาที ระดับเมลานินและเอริธรีมาถูกวัดด้วยเครื่อง Mexameter MX 18 ผลการศึกษาการระคายเคืองผิวเบื้องต้นแสดงให้เห็นว่าครีมทั้งสองชนิดไม่ก่อให้เกิดอาการแพ้ การใช้ครีมซีรัมโบนส่งผลให้ระดับเมลานินลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) หลังจาก 1 สัปดาห์เมื่อเทียบกับค่าพื้นฐานเริ่มต้น นอกจากนี้ หลังจากใช้เป็นเวลา 2 สัปดาห์ ครีมซีรัมโบนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในระดับเมลานินเมื่อเทียบกับยาหลอก ($p < 0.05$) ไม่พบผลข้างเคียงในกลุ่มที่ใช้ครีมซีรัมโบน (Kuek et al., 2024, p.2117)

Chang, Tzeng, Liou, Chang & Liu (2012) ได้ทำการศึกษาความเป็นพิษเฉียบพลันและความเป็นพิษเรื้อรัง (Acute and Chronic Toxicity) ของสารสกัดเอทานอลของเหง้ากระทือ จากผลการวิจัยที่ระดับขนาดสารที่ 1000, 2000 และ 3000 มิลลิกรัม/กิโลกรัม เป็นเวลา 1 เดือน จากนั้นทำการตรวจสอบเลือดของสัตว์ทดลอง โดยดูค่าทาง Hematological, Biochemical และ Histopathological พบว่าไม่มีความผิดปกติของค่าต่างๆทั้งความเป็นพิษเฉียบพลันและความเป็นพิษเรื้อรัง

รูปที่ 2.2 สูตรโครงสร้างของสารซีรัมโบน

ที่มา: ปริญญาภรณ์ จงฉิม, 2566

2.5 แก๊สโครมาโทกราฟี-เครื่องวิเคราะห์มวล (Gas Chromatography-Mass Spectrometry, GC-MS)

แก๊สโครมาโทกราฟี (Gas Chromatography) จัดเป็นเครื่องวิเคราะห์สาร โดยเฉพาะสารที่ระเหยได้ เช่น สารในน้ำมันหอมระเหยที่กลั่นได้จากพืชสมุนไพร น้ำมันที่กลั่นได้ด้วยกรรมวิธีอื่นจากพืช พืชสมุนไพร สารอินทรีย์ที่มีขนาดเล็ก เป็นต้น เครื่องแก๊สโครมาโทกราฟีนี้สามารถวิเคราะห์และระบุผลได้ในลักษณะเชิงคุณภาพ (Qualitative) และในลักษณะเชิงปริมาณ (Quantitative) ไปในเวลาเดียวกัน โดยมีการใช้สารที่ต้องการตรวจสอบในปริมาณที่น้อยมาก และเครื่องมือนี้มีความไวในการวิเคราะห์สูงมาก โดยใช้เครื่องตรวจจับสารที่แยกได้จากคอลัมน์ มีหลายประเภทเช่น เครื่องตรวจจับชนิด Flame Ionization Detector (FID) หรือเครื่องตรวจจับชนิด Electron Capture Detector (ECD) ซึ่งเป็นเครื่องตรวจจับที่พบได้บ่อยในการวิเคราะห์ เครื่องมือชนิดนี้ถูกนำมาใช้ศึกษาสารสำคัญในพืชสมุนไพรมาเป็นเวลานานกว่า 60 ปี ในเบื้องต้นใช้เพื่อศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของน้ำมันหอมระเหยหรือสารที่มีจุดเดือดต่ำในพืชสมุนไพร นอกจากนี้ยังมีการทำให้สารระเหยได้ยาก สามารถระเหยได้โดยการสังเคราะห์เป็นอนุพันธ์ที่ระเหยง่าย ใช้ในการควบคุมคุณภาพยาสมุนไพร ดังนั้นแก๊สโครมาโทกราฟีจึงเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญมากในการควบคุมคุณภาพสมุนไพรเนื่องจากสารสำคัญในสมุนไพรมีโครงสร้างที่คล้ายกัน และแตกต่างกันชนิดและปริมาณ พืชสมุนไพรชนิดเดียวกันที่ปลูกต่างแหล่งจะให้สารสำคัญในปริมาณที่แตกต่างกัน

แก๊สโครมาโทกราฟี มีหลักการทำงานของเครื่องโดยใช้เทคนิคการแยกส่วนผสมของสารที่อยู่ในตัวอย่าง โดยอาศัยความแตกต่างของการเคลื่อนที่ของสารแต่ละชนิดบนเฟสอยู่กับที่ (Stationary Phase) โดยมีแก๊สพาทำหน้าที่เป็นเฟสเคลื่อนที่ (Mobile Phase) ซึ่งเทคนิคนี้เหมาะสำหรับสารที่มีคุณสมบัติระเหยกลายเป็นไอได้ง่ายได้เมื่อได้รับความร้อนกระตุ้น ส่วนหลักการแยกสารต่าง ๆ ออกจากกันจะอาศัยหลักของความเหมือนหรือความแตกต่างของความเป็นขั้วของสารในตัวอย่างที่กระทำต่อเฟสที่อยู่กับที่และเฟสเคลื่อนที่ สำหรับเฟสอยู่กับที่หมายถึง สารที่อยู่ภายในคอลัมน์ซึ่งถูกติดตั้งอยู่ในเครื่องที่มีการควบคุมอุณหภูมิ ปรับขึ้นลงโดยการใช้โปรแกรม ส่วนเฟสเคลื่อนที่คือ แก๊สไนโตรเจนหรือแก๊สฮีเลียม เมื่อเริ่มการวิเคราะห์สารจะถูกฉีดผ่านเข้าสู่ระบบของเครื่องแก๊สโครมาโทกราฟีตรง Injection Port ซึ่งถูกตั้งอุณหภูมิให้สูงประมาณ 250 องศาเซนเซียส สารตัวอย่างจะถูกเปลี่ยนสถานะจากของเหลวไปเป็นแก๊ส จากนั้นสารระเหยจะถูกพาเข้าสู่คอลัมน์โดยแก๊สพา ซึ่งจะเกิดการปฏิสัมพันธ์ภายในคอลัมน์ และจะทำให้เกิดการแยกสารผสมออกจากกัน โดยอาศัยแรงชนิด Hydrophobic และพันธะไฮโดรเจน (Hydrogen Bonding) ระหว่างสารที่อยู่

ภายในคอลัมน์กับเฟสที่อยู่กับที่และเฟสเคลื่อนที่ ทั้งนี้ในแยกสารที่มีหลายองค์ประกอบในรูปสารผสมให้เป็นสารเดี่ยวนั้น มีปัจจัยของความแตกต่างของคุณสมบัติหลายประการเช่น จุดเดือด โครงสร้างของสาร น้ำหนักโมเลกุล และการเกิดปฏิกิริยากับเฟสคงที่ที่อยู่ภายในคอลัมน์ จากนั้นสารที่ถูกแยกได้แต่ละชนิดจะผ่านเข้าสู่ส่วนตรวจวัดสัญญาณ (Detector) และแปรผลออกมาเป็นกราฟโครมาโตแกรม (Chromatogram) ในการวิเคราะห์ผลจะนำพื้นที่ใต้สัญญาณ (Peak) ของสารแต่ละชนิดมาคำนวณโดยเปรียบเทียบกับพื้นที่ในกราฟมาตรฐาน (Calibration Curve) ก็จะทำให้ทราบปริมาณของสารที่กำลังวิเคราะห์ได้ (แมน อมรสิทธิ์, 2555, น.256)

รูปที่ 2.3 เครื่องแก๊สโครมาโทกราฟี Agilent GC-MS

ที่มา : Agilent Corporation, 2024

2.5.1 ส่วนประกอบของเครื่อง GC

แก๊สโครมาโทกราฟีเป็นเทคนิคที่ใช้ในการแยกสาร โดยมีเฟสเคลื่อนที่เป็นแก๊ส และเฟสอยู่กับที่เป็นคอลัมน์ ดังนั้นตัวอย่างที่จะสามารถวิเคราะห์ด้วยเทคนิคนี้ได้จะต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญคือ สามารถระเหยกลายเป็นไอได้ง่าย ใช้วิเคราะห์ในงานวิเคราะห์สমনไพร

ผลการวิเคราะห์ที่ได้จะเรียกว่า โครมาโทแกรม (Chromatogram) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่พบในสารตัวอย่าง และเรียกส่วนที่แยกออกมาแต่ละองค์ประกอบว่าพีค (Peak) ซึ่งแต่ละพีคจะบ่งบอกถึงสารอย่างน้อย 1 ชนิด ทำให้สามารถวิเคราะห์ได้ทั้งในเชิงคุณภาพ (Qualitative) ได้ โดยการเปรียบเทียบเวลาที่สารผ่านออกจากคอลัมน์ระหว่างสารมาตรฐานและพีคสารตัวอย่างและสามารถวิเคราะห์ในเชิงปริมาณ (Quantitative) ได้โดยใช้ขนาดพื้นที่ใต้สัญญาณที่ได้จากการวิเคราะห์สารตัวอย่างไปเทียบกับพื้นที่ใต้สัญญาณของสารมาตรฐาน

เครื่องแก๊สโครมาโทกราฟีประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วนคือ

1) หน่วยฉีดสารตัวอย่าง (Injector Unit) คือ ส่วนที่สารตัวอย่างจะถูกนำเข้าสู่เครื่องโดยการฉีดผ่านเข็ม และสารตัวอย่างจะถูกทำให้ระเหยเป็นแก๊ส พร้อมกับถูกทำให้เป็นเนื้อเดียวกันกับแก๊สพา ก่อนที่จะเข้าสู่คอลัมน์ อุณหภูมิที่หน่วยฉีดสารตัวอย่างควรมีระดับอุณหภูมิที่สูงเพียงพอที่จะทำให้สารตัวอย่างระเหยได้อย่างสมบูรณ์แต่ต้องไม่ถูกทำให้สลายตัว

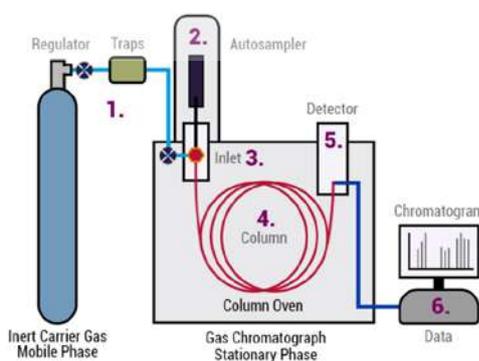
2) ตู้อบ (Oven) คือ ส่วนที่ใช้บรรจุคอลัมน์แก๊สโครมาโทกราฟี และเป็นส่วนที่รักษาอุณหภูมิของคอลัมน์ หรืออาจทำให้เปลี่ยนไปตามความเหมาะสมตามระบบการวิเคราะห์ ซึ่งอุณหภูมิของตู้อบคอลัมน์นั้นจะสามารถปรับเปลี่ยนได้ 2 แบบคือ แบบอุณหภูมิคงที่ (Isocratic Program Temperature) และแบบอุณหภูมิเป็นขั้น (Gradient Program Temperature) ซึ่งถูกตั้งตามความต้องการของผู้วิเคราะห์ ข้อดีของการทำ อุณหภูมิเป็นขั้น คือสามารถใช้กับสารตัวอย่างที่เป็นมีหลายองค์ประกอบผสมกัน เช่น น้ำมันหอมระเหยจากสมุนไพร ที่ส่วนใหญ่จะประกอบด้วยสารกลุ่มเทอร์ปีนหลายสิบชนิด มีจุดเดือดที่กว้าง (Wide Boiling Range) ทำให้สามารถแยกสารที่ผสมกัน มีคุณสมบัติแตกต่างกัน ออกจากกันได้ดี และยังช่วยลดเวลาในการวิเคราะห์ลงได้อีกด้วย

3) หน่วยตัวตรวจจับ (Detector Unit) คือ ส่วนที่จะใช้สำหรับตรวจวิเคราะห์หาองค์ประกอบที่มีอยู่ในสารตัวอย่าง และสามารถตรวจสารที่สนใจนั้นมีปริมาณอยู่มากน้อยเท่าไร ตัวตรวจจับนั้นมีหลายชนิด จะขึ้นอยู่กับชนิดของสารที่ต้องการวิเคราะห์ ชนิดของตัวตรวจจับที่ใช้กับเครื่อง GC นั้นมีอยู่หลายชนิด เช่น

3.1) Flame Ionization Detector

3.2) Electron Capture Detector

3.3) Mass Spectrometer

รูปที่ 2.4 ส่วนประกอบของเครื่อง GC

ที่มา : Perkin-Elmer, 2023

2.5.2 เครื่อง Gas Chromatography-Mass Spectrometry (GC-MS)

Gas Chromatography-Mass Spectrometry (GC-MS) เป็นเทคนิคที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน โดยสามารถประยุกต์ใช้ได้กับงานวิจัยในหลากหลายสาขาวิชา เนื่องจากเป็นวิธีที่สามารถตรวจสอบชนิดของสารเดี่ยวที่มีอยู่ในสารตัวอย่างที่เป็นของผสมได้อย่างค่อนข้างแม่นยำ และตัวอย่างอาจอยู่ในหลาย ๆ สภาวะ โดยอาศัยการเปรียบเทียบลายพิมพ์โครมาโตกราฟี (Fingerprint) และลายพิมพ์ของการแตกหักของมวลโมเลกุลของสาร

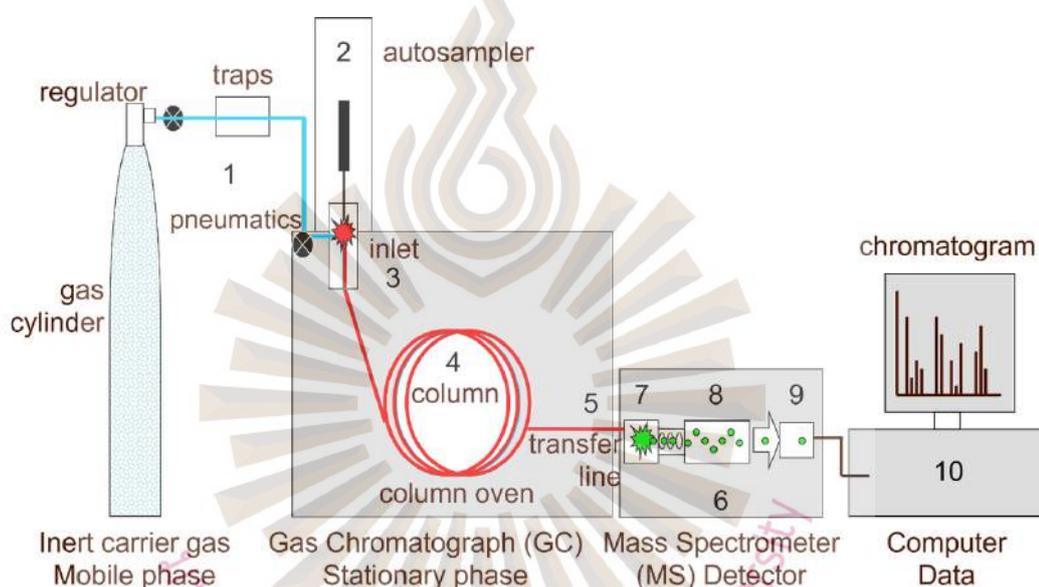
โดยส่วนของ Sample Department ตัวอย่างที่ระเหยเป็น ไอจะถูกระดมยิงด้วยลำอิเล็กตรอน จากแหล่งกำเนิด จะได้ส่วนที่แตกหักของโมเลกุลที่มีความเสถียรและบางส่วนของโมเลกุลหลักที่ไม่ถูกทำให้แตกหักจากพลังงานจากลำอิเล็กตรอน ซึ่งเมื่อผ่านเครื่องกรองเลขมวลซึ่งในปัจจุบันจะใช้ระบบหลายระบบ แต่ระบบที่นิยมได้แก่ Quadrupole Mass Analyzer ซึ่งจะทำให้การคัดกรองโมเลกุลต่างๆ ที่ผ่านเข้ามา และบันทึกค่าเอาไว้ในระบบหน่วยความจำ (Memory) จากนั้นรูปแบบของการแตกหักและมวลโมเลกุลจะถูกนำไปเปรียบเทียบกับฐานข้อมูลมาตรฐาน NIST ของสารในข้อมูลที่มีอยู่ เทคนิค GC-MS นี้ยังสามารถใช้ในการวิเคราะห์ได้ทั้งในเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) และ เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว เหมาะกับงานวิเคราะห์น้ำมันหอมระเหย

เครื่อง Gas Chromatography-Mass Spectrometry (GC-MS) จะประกอบด้วย ส่วนประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนของเครื่องแยกสาร คือ GC ซึ่งเป็นส่วนที่ทำหน้าที่ในการแยกองค์ประกอบของสารแต่ละชนิดที่อยู่ในสารผสมในตัวอย่างให้เป็นสารเดี่ยว ก่อนที่จะเข้าสู่ตัวตรวจจับซึ่งคือส่วนประกอบที่ 2 คือ เครื่อง MS ซึ่งจะทำหน้าที่ในการตรวจวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งที่ยังไม่แตกหัก และที่แตกหักแล้ว ที่ผ่านออกมาจากเครื่อง GC นั้น มีน้ำหนักโมเลกุลหรือเลขมวลเท่าใด ทำให้ทราบชนิดของสาร ซึ่งหากเป็นสารที่อยู่ในฐานข้อมูล จะปรากฏเปอร์เซ็นต์ความเหมือนให้ด้วย ระบบนี้จะทำให้ทราบว่าตัวอย่างมีองค์ประกอบชนิดใดบ้าง และมีปริมาณเท่าไร

2.5.3 คุณสมบัติของเครื่อง Mass-Spectrometer

Mass Spectrometer เป็นเครื่องที่อาศัยหลักการของการที่สารที่ถูกแยกออกมาจากเครื่อง GC และถูกส่งผ่านส่วนเชื่อมต่อ (Interface) เข้าสู่บริเวณสร้างประจุ โดยสารจะถูกทำให้เกิดประจุ (Electron Bombardment) โดยการยิงด้วยลำอิเล็กตรอนที่มีพลังงานสูงระดับ 70 อิเล็กตรอนโวลต์ (eV) ซึ่งจะทำให้โมเลกุลของสารส่วนใหญ่เกิดการแตกหักตรงจุดที่ไม่แข็งแรงในโครงสร้าง เกิดเป็นโมเลกุลที่เรียกว่า Fragment ที่มีความเสถียร แล้วส่วนดังกล่าวจะถูกตรวจวัดออกมาเป็นเลขมวล แล้ว

ถูกบันทึกและแปลผลออกมาเป็น Mass Spectrum ซึ่งรูปแบบของ Fragmentation ที่เกิดขึ้นจะถูกนำไปซ้อนทับและเปรียบเทียบกับ Fragmentation Pattern ของสารต่างๆ ในฐานข้อมูล ซึ่งหากมีรูปแบบที่ตรงกัน ระบบฐานข้อมูลจะแสดงเป็นชื่อของสารหรือองค์ประกอบนั้น ๆ และมีการบอกเป็นค่าเปอร์เซ็นต์ความเหมือน ซึ่งค่าเปอร์เซ็นต์ความเหมือนยิ่งสูงยิ่งมีโอกาสที่สารจะเป็นสารชนิดเดียวกัน โดยปกติค่าที่ยอมรับได้จะตั้งเกณฑ์นี้ไว้ที่ระดับ 90 เปอร์เซ็นต์ โดยค่าความคลาดเคลื่อนของการวิเคราะห์อาจเกิดจากการทำการวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือต่างแบรนด์ สภาพการทดลอง อุปกรณ์ต่างๆ อาจมีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นได้

รูปที่ 2.5 ส่วนประกอบของเครื่อง GC-MS

ที่มา : Tuner, 2022

2.6 ความรู้พื้นฐานของอิมัลชัน

อิมัลชัน (Emulsion) เป็นผลิตภัณฑ์รูปแบบหนึ่ง ที่มีองค์ประกอบของของเหลวอย่างน้อย 2 ชนิด ที่มีคุณสมบัติที่ไม่เข้ากัน (Heterogeneous Liquids) หรือ ไม่ละลายซึ่งกันและกัน เช่น น้ำและน้ำมัน ถูกนำมาอยู่ด้วยกันในลักษณะที่ผสมเข้าเป็นเนื้อเดียวกัน โดยอาศัยสารตัวกลางคือ สารก่ออิมัลชัน อิมัลชันมีที่มาจากจากรากศัพท์ “การทำให้เป็นนม” คือมีลักษณะขุ่นขาวเหมือนนม นมเป็นตัวอย่างของอิมัลชันจากธรรมชาติ สารก่ออิมัลชัน (Emulsifying Agent) ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวผนวกของเหลวที่ไม่เข้ากันทั้งสองชนิดเข้าด้วยกัน อิมัลชันที่เกิดขึ้นหากมองด้วยตาเปล่า จะเห็นเป็นสารที่มีลักษณะเป็นขุ่นขาวเป็นเนื้อเดียวกัน แต่ถ้ามองด้วยกล้องจุลทรรศน์จะมองเห็นเป็นทรงกลมที่

ประกอบด้วย 2 เฟส (Phase) คือ เห็นเป็นหยดเล็กๆ ของของเหลวชนิดหนึ่ง ที่เรียกว่า วัฏภาคภายใน (Internal Phase) กระจายตัวจมอยู่ในของเหลวอีกชนิดหนึ่ง ที่เรียกว่า วัฏภาคภายนอก (External Phase) โดยทั่วไปขนาดของหยดวัฏภาคภายในมีขนาดได้ตั้งแต่ 0.25 ไมครอน ไปถึงขนาด 25 ไมครอน หรืออิมัลชันที่มีขนาดใหญ่มากถึง 100 ไมครอน ยิ่งขนาดใหญ่ขึ้นยิ่งจะทำให้ระบบไม่คงตัวมากยิ่งขึ้น อาจเกิดการแยกชั้นได้ง่าย

2.6.1 ส่วนประกอบของอิมัลชันที่สำคัญมี 3 ส่วนคือ

2.6.1.1 วัฏภาคน้ำ (Water Phase) ได้แก่ น้ำ และสารต่างๆ ซึ่งอาจเป็นของแข็งหรือของเหลวที่ละลายได้ในน้ำ อาจเป็นสารเพิ่มความชุ่มชื้น (Emoillient) เช่น Butylene Glycol, Glycerine สารเพิ่มความหนืด เช่น Carbopol, Acacia สารลดแรงตึงผิว เช่น Tween 20, Tween 80 สีที่ละลายน้ำได้ เช่น Amaranth สารกันเสีย เช่น Methylparaben, Propyl Paraben สารต้านออกซิเดชัน เช่น Vitamin E เป็นต้น สารต่างๆเหล่านี้สามารถเติมลงในวัฏภาคน้ำได้ทั้งสิ้น (พิมพร สีลาพรพิสิฐ, 2543, น.124)

2.6.1.2 วัฏภาคน้ำมัน (Oil Phase) ได้แก่ น้ำมันต่างๆ เช่น Olive Oil ไขแข็ง เช่น Beeswax, Parafin Wax ไขมันเช่น Stearyl Alcohol, Lanolin น้ำหอม เช่น Peppermint Oil สีที่ละลายในน้ำมัน เช่น D+C Red NO 21 สารลดแรงตึงผิว เช่น Span สารรักษาความคงตัว เช่น BHT หรือสารกลุ่ม วิตามิน เป็นต้น

2.6.1.3 ตัวก่ออิมัลชัน (Emulsifier) ได้แก่ สารลดแรงตึงผิวจำพวก Tween 20, Tween 80, Span 80 ตัวก่ออิมัลชันจากธรรมชาติ เช่น Acacia ของแข็งอนุภาคขนาดเล็ก เช่น Bentonite เป็นต้น ตัวทำอิมัลชันเป็นตัวสำคัญในการรวมตัวและทำให้วัฏภาคน้ำและน้ำมันเข้าเป็นเนื้อเดียวกันได้ (พิมพร สีลาพรพิสิฐ, 2543, น.125)

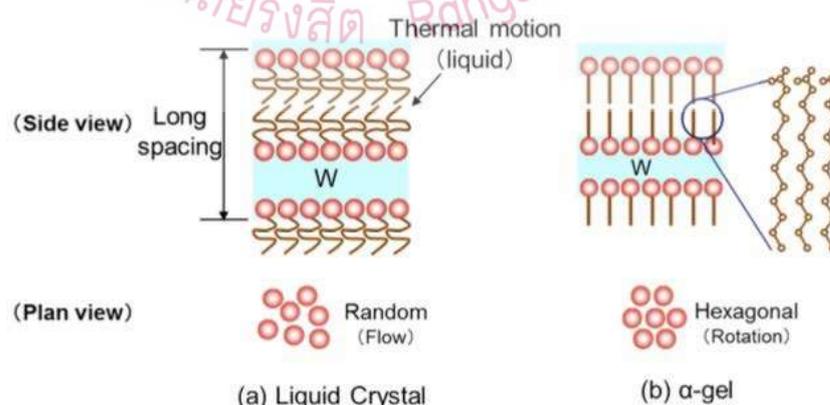
2.7 ครีม (Cream)

ครีมถูกจัดให้เป็นประเภทของอิมัลชันที่มีความหนืดสูง (ลักษณะกึ่งแข็ง) โดยมีการใช้องค์ประกอบของสารพวกไขมันที่เป็นของแข็ง ซึ่งสารดังกล่าวช่วยเพิ่มความเหนียวหนืดของเนื้อครีม ครีมแบ่งใหญ่ๆ ได้เป็น 2 ชนิด คือแบบ W/O (Water in Oil) และ O/W (Oil in Water) ครีมจะมีความหนืดของตัวเนื้อมากกว่าโลชัน เพราะมีปริมาณของวัฏภาคภายในสูง (35 – 75 %) สามารถปรับความหนืดที่ต้องการได้โดยการเพิ่มหรือลดสารเพิ่มเนื้อครีม โดยใช้สารกลุ่มไขมันเติมตามความ

เหมาะสม สำหรับกรณีของครีมชนิด O/W สามารถเพิ่มสารเพิ่มความหนืด (Thickener Agent) อื่น เข้าในตำรับเช่น Veegum หรือ Acacia ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มความหนืดให้แก่วัฏภาคน้ำ ผลิตภัณฑ์ครีมที่ พบในประเภทเครื่องสำอางนิยมทำเป็นครีมชนิด O/W ได้แก่ ครีมทาผิว ครีมบำรุงถนอมผิว ครีม ทากันแดด ครีมทาแก้ผิว-แก้ฝ้า เป็นต้น ส่วนครีมชนิด W/O จะนิยมทำเป็นผลิตภัณฑ์ในอีกแนว หนึ่งได้แก่ ครีมสอร์โม่ ครีมล้างเครื่องสำอาง ครีมนวดตัวหรือนวดหน้า ครีมแต่งผม เป็นต้น (พิมพร ติลาพรพิสิฐ, 2543, น.126)

2.8 อัลฟา เจล (Alpha Gel)

อัลฟาเจล หมายถึงระบบอิมัลชันที่ประสานวัฏภาคน้ำกับวัฏภาคน้ำมันให้เป็นเนื้อเดียวกัน โดยมีสารกลุ่มแอมฟิฟิลิก (Amphiphilic) เป็นสารก่ออิมัลชัน โดยในสถานะของของแข็งโครงสร้าง ของอิมัลชันจะอยู่ในรูปแบบลามเนลาไบเลเยอร์ (Lamellar Bi-Layers) แบบหกเหลี่ยม (Hexagonal) ซึ่งเป็น โครงสร้างพื้นฐานที่มีการเรียงตัวคล้ายกับชั้นไขมัน (Intercellular Lipid) ในชั้นผิวหนังของ มนุษย์ มีความเหมือนตรงส่วนประกอบหลักของชั้นเก็บกักความชื้น ซึ่งเป็นชั้นของไขมันที่อยู่ใน ชั้นที่ปกคลุมผิวหนัง และทำให้ผิวหนังรักษาความชุ่มชื้น ในชั้นไขมันมีสารเซราไมด์ (Ceramide) ซึ่งมี ลักษณะโครงสร้างในแบบลามเนลาเจล (Lamellar Gel) องค์ประกอบหลักได้แก่ คอลเลสเตอรอล กรดไขมันและน้ำ ชั้นลามเนลาร์เจลนี้มีความหนา ไม่ไหลง่าย และสามารถกักเก็บน้ำได้ปริมาณมาก อัลฟาเจลจะมีลักษณะเหมือนเซราไมด์ธรรมชาติ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการกักเก็บน้ำในผิว (Suzuki, 2017, p.21) ดังแสดงในรูปที่ 2 (b)

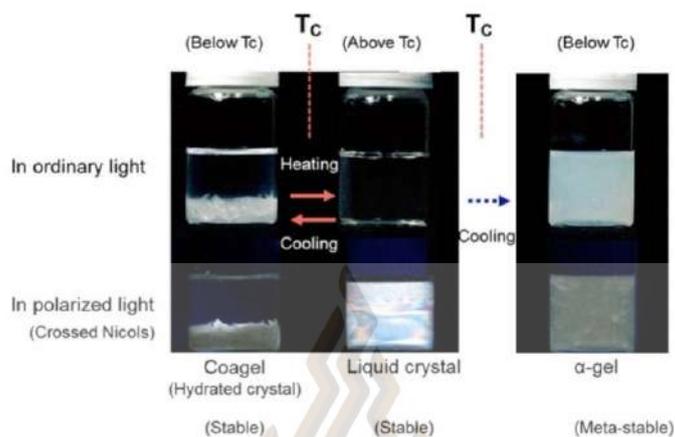
รูปที่ 2.6 แสดงโครงสร้างของระบบอัลฟาเจล (b)

ที่มา : Suzuki, 2017

ข้อดีของระบบอัลฟาเจล คือ ระบบนี้สามารถใช้เตรียมสารทั้งที่ละลายน้ำได้ หรือละลายในน้ำมันได้ โดยตัววัตถุดิบที่ใช้มีราคาที่ไม่แพง มีความสามารถซึมผ่านผิวหนังและยังคงอยู่บนผิวหนังได้นาน เนื้อครีมจะมีลักษณะที่ไม่เหนียวเหนอะหนะแม้ว่าสารสำคัญจะเป็นสารที่ละลายได้ดี ในน้ำมันสารก่ออิมัลชันซึ่งเป็นสารประเภทแอมฟิฟิลิกที่ก่อให้เกิดอัลฟาเจล เป็นส่วนผสมของ Fatty Alcohol และสารลดแรงตึงผิว ในการก่อตัวของอัลฟาเจลจะทำให้เกิดการละลายของสารทั้งหมดที่อุณหภูมิที่มีการละลายของสารลดแรงตึงผิวเท่ากับค่าความเข้มข้นของไมเซลล์ของสารลดแรงตึงผิว คือ โดยมีค่า Critical Packing Parameter (CPP) เป็นดัชนีตัวบ่งชี้การจัดเรียงตัวและรูปร่างของสารลดแรงตึงผิว มีรัศมีไฮโดรไดนามิกประมาณ 1.0 อังสตรอม เป็นการป้องกันไม่ทำให้สาร Fatty Alcohol เปลี่ยนสภาพจากผลึกออร์โธโธมบิก (Orthorhombic Crystal) หรือผลึกโมโนคลินิก (Monoclinic Crystal) ซึ่งมีจำนวนบรรจุแน่นกว่า สารลดแรงตึงผิวยังช่วยรักษาช่องว่างแนวระนาบระหว่างชั้นไบเลเยอร์ ความยาวของหางโซ่ที่ยาวไม่เท่ากันระหว่างแอมฟิฟิลิกทำให้ปลายยาวของสายโซ่อัลคิลอยู่ในโครงสร้างอิสระจึงป้องกันการตกผลึกเป็นผลึกออร์โธโธมบิก หรือ ผลึกโมโนคลินิก มีค่าความแข็งของแรงต้านหรือค่าโมเมนต์แรงคดของแอลฟาเจลไบเลเยอร์ที่ประมาณ 4 อังสตรอม ซึ่งสูงกว่าไบเลเยอร์ของลามลลาของระบบลิวอิสคริสตอล เนื่องจากเป็นผลึกธรรมชาติ จึงทำให้เป็นเหตุทำให้มีน้ำปริมาณมากอยู่รอบข้างลามลลาเจลเฟส (Iwata, 2017, p.75)

การเตรียมอัลฟาเจล ทำได้โดยการใช้ความร้อนกับองค์ประกอบของส่วนผสมของสารลดแรงตึงผิวและน้ำที่เหนือกว่าอุณหภูมิการเปลี่ยนเฟส (Transition Temperature, T_c) คือ ประมาณ 53 องศาเซลเซียส เพื่อสร้างผลึกเหลวและเมื่อลดอุณหภูมิให้ต่ำกว่าอุณหภูมิการเปลี่ยนเฟส จะปรากฏอัลฟาเจลขึ้น ดังรูปที่ 3 เป็นการแสดงระบบทางเทอร์โมไดนามิกกึ่งเสถียร (Thermodynamically Metastable) ที่เปลี่ยนโคเจลโดยให้ความร้อนเหนืออุณหภูมิ T_c เป็นผลึกเหลวซึ่งมีเฟสโปร่งใส มีความหนืดเล็กน้อย แต่คงไว้ซึ่งปริมาณน้ำขนาดใหญ่ในส่วนของชอบน้ำ (Ichihara et al., 2021, p.7032) ในการเปลี่ยนผ่านของโคเจลไปเป็นผลึกเหลว จะพบพีค (Peak) ของการดูดความร้อนที่เกิดจากการหลอมสายโซ่ที่ไม่มีขั้ว ตรวจพบได้จากการวัดค่าความร้อนจากการทำ Differential Scanning Calorimetry (DSC) ในการเปลี่ยนผลึกโคเจลเป็นผลึกเหลวที่สามารถย้อนกลับได้ และน้ำที่กักอยู่ในผลึกเหลวจะถูกปล่อยออกมาที่อุณหภูมิต่ำกว่า T_c เพื่อแยกออกเป็นสองเฟสของผลึกไฮเดรตและน้ำในทางกลับกันสถานะเจลโปร่งแสงสามารถคงอยู่โดยไม่เกิดการปล่อยน้ำระหว่างชั้นเมื่ออุณหภูมิเย็นลงต่ำกว่า T_c สถานะนี้เรียกว่า อัลฟาเจล ซึ่งมีลักษณะทึบแสง ดังนั้นหากต้องการให้เกิดอัลฟาเจลจำเป็นต้องรักษาสถานะของเจลโดยจะขึ้นอยู่กับ การก่อตัวและโครงสร้างของผลึกเหลวที่เกี่ยวข้อง

กับความสมดุลของสัดส่วนระหว่างส่วนที่ชอบน้ำกับส่วนที่ชอบน้ำมัน (Hydrophile-Lipophile Balance, HLB) ความเข้มข้นของสารแอมฟิฟิลิก และสภาพการเก็บรักษา (Suzuki, 2017, p.25)

รูปที่ 2.7. แสดงลักษณะของระบบที่เตรียมที่อุณหภูมิสูงกว่าและต่ำกว่า T_c
รูปขวาล่างแสดงรูปร่างเป็นลักษณะที่สังเกตได้ภายใต้แสงโพลาไรซ์

ที่มา : Suzuki, 2017

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 วัตถุดิบสารเคมี อุปกรณ์และเครื่องมือ ที่ใช้ในการทำวิจัย

3.1.1 สารเคมี

- 1) Purephose Alpha
- 2) Cetyl Alcohol
- 3) Stearyl Alcohol
- 4) Glyceryl Tri-Ethylhexanoate
- 5) Cocoa Butter
- 6) Shea Butter
- 7) Biquid Paraffin
- 8) Glycerin
- 9) Lanolin
- 10) Coconut Butter
- 11) Arginine
- 12) 1,3-Butylene Glycol
- 13) Xantan Gum
- 14) DMDM Hydrantoin
- 15) DI Water

3.1.2 อุปกรณ์

- 1) บีกเกอร์ขนาด 50 มล. 100 และ 250 มล.
- 2) แท่งแก้วคน
- 3) กระดาษกรอง Whatman No 1.
- 4) กระบอกตวง ขนาด 50 มล. และ 100 มล.
- 5) ซ้อนเขา

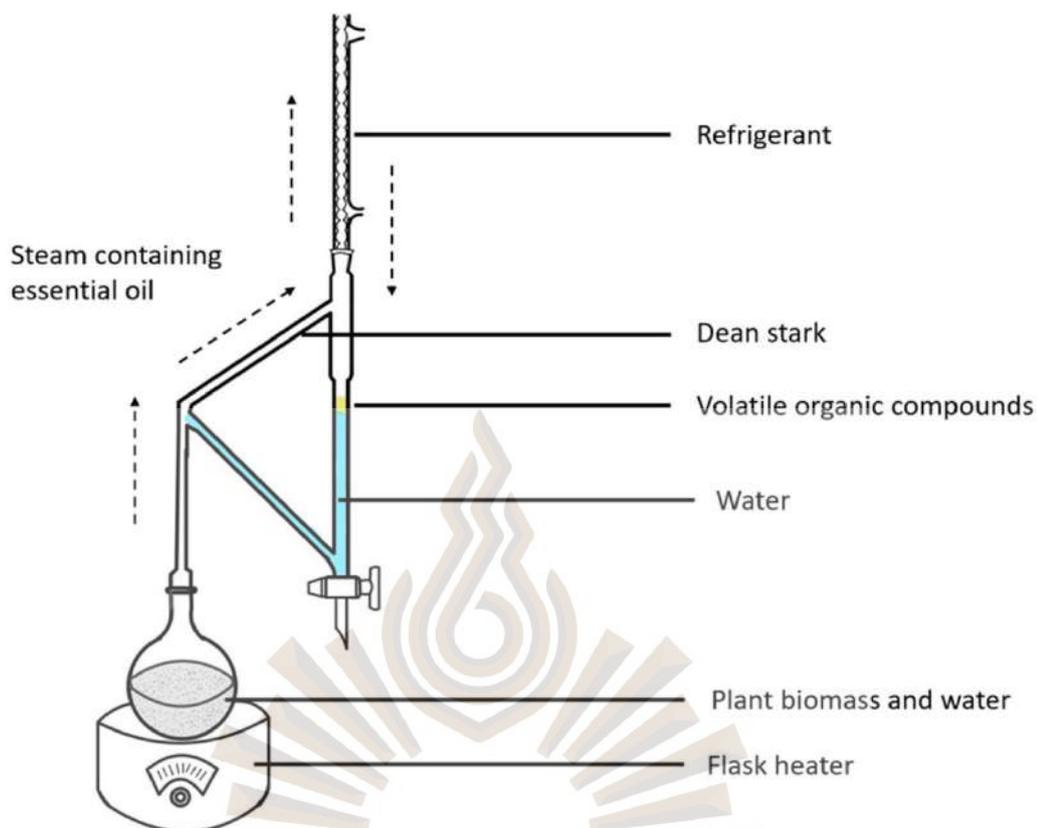
- 6) เตาให้ความร้อน
- 7) หลอดหยด
- 8) หม้ออังไอน้ำ
- 9) แผ่นอลูมิเนียมฟอยล์
- 10) กระดาษชั่งยา
- 11) ตลับครีมขนาด 50 กรัม
- 12) ปิเปต (Autopipette 1.0 มล. และ 10 มล.)
- 13) ขวดวัดปริมาตรขนาด 25 มล. และ 100 มล.
- 14) เครื่องชั่งดิจิทัล ทศนิยม 4 ตำแหน่ง
- 15) เครื่อง Rotary Vacuum Evaporator (Buchi, Switzerland)
- 16) เทอร์โมมิเตอร์

3.2 การคัดเลือกตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้เลือกเหง้ากระเทียมจากจังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ประจวบคีรีขันธ์ พัทลุง และสงขลา นำต้นไปตรวจสอบความถูกต้องโดยเปรียบเทียบกับตัวอย่างที่กรมป่าไม้

3.3 การสกัดน้ำมันกระเทียมโดยวิธีการกลั่นด้วยไอน้ำ

โดยการนำเหง้ากระเทียมสดของแต่ละจังหวัดที่หั่นเป็นชิ้นเล็กๆ มาแห้งละ 200 กรัม ใส่ลงในภาชนะก้นกลมขนาด 1000 มิลลิลิตร จากนั้นเติมน้ำ 200 มิลลิลิตร แล้วต่ออุปกรณ์การกลั่น (Clevenger Apparatus) ตรงด้านบนต่อด้วย Condenser ดังรูปที่ 3.1 ทำการให้ความร้อนแก่ภาชนะก้นกลมจนน้ำภายในเดือดกลายเป็นไอ ซึ่งไอน้ำจะพาสารที่ระเหยได้ง่ายจากชิ้นเหง้ากระเทียมขึ้นไปกระทบกับ Condenser ที่หล่อด้วยน้ำเย็น แล้วสารระเหยจะกลั่นตัวลงมาเป็นน้ำมันผสมกับน้ำ ลงในหลอดที่รองรับในระบบ ซึ่งชั้นน้ำมันจะลอยอยู่ข้างบนเหนือชั้นน้ำ ทำการให้ความร้อนเป็นเวลา 6 ชั่วโมง หรือจนไม่มีน้ำมันหยดลงมาเพิ่ม แล้วเก็บน้ำมันที่ได้โดยการไขก๊อกออกมา

รูปที่ 3.1 อุปกรณ์ Clevenger apparatus

ที่มา : Xu et al., 2022

3.4 การวิเคราะห์น้ำมันกระเทียมด้วยเครื่อง GC-MS

นำน้ำมันกระเทียมซึ่งผ่านกำจัดน้ำออกด้วยสาร Anhydrous Sodium Sulfate มา 10 มิลลิกรัม มาละลายใน 1 มิลลิลิตรของเฮกเซน (Hexane) นำมาฉีดในเครื่อง GC-MS ของ Agilent Technology HP 6890 โดยมี FID (Flame Ionization Detector) เป็นตัวตรวจจับสัญญาณ จากนั้นนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับฐานข้อมูลมาตรฐาน NIST 11 (National Institute of Standards and Technology [NIST], 2020)

ตารางที่ 3.1 สภาวะของการวิเคราะห์ GC

พารามิเตอร์	รายละเอียด
Carrier Gas	Hydrogen Gas
Flow	10.0 มิลลิลิตรต่อนาที
Injector Temperature	250 องศาเซนเซียส
Detector	FID (Flame Ionization Detector)
Detector Temperature	260 องศาเซนเซียส
Column	HP-Wax (0.25 มิลลิเมตร I.D. × 30 เมตร) ชั้นฟิล์มหนา 0.25 ไมโครเมตร

ตารางที่ 3.2 การโปรแกรมอุณหภูมิ (Temperature Program)

Time (นาที)	Temp (องศาเซนเซียส)
0.01	60
2.00	60
55.00	220
65.00	220
65.00	30

3.5 การเตรียมครีมน้ำมันกระเทียม

เตรียมพัฒนาสูตรตำรับอิมัลชันในรูปแบบแอลฟาเจล จำนวน 5 สูตร โดยใช้ Purephose Alpha : Arginine ในอัตราส่วน 2 : 1 โดยกำหนดความแตกต่างของ Emollient ต่างชนิดกัน ที่ปริมาณในสูตร 20% (Shea Butter, Cocau Butter, Coconut Butter, Lanolin (PEG-75) และ Liquid Parrafin)

ตารางที่ 3.3 สูตรตำรับครีมพื้น

ชื่อสูตร/INCN	ปริมาณ (กรัม)					Function
	สูตรที่ 1	สูตรที่ 2	สูตรที่ 3	สูตรที่ 4	สูตรที่ 5	
Phase A :						
Cetyl alcohol	5.9	5.9	5.9	5.9	5.9	Bodying Agent
Stearyl alcohol	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	Bodying Agent
Purephose Alpha	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	Emulsifier
Glyceryl tri-2 ethylhexanoate	4.2	4.2	4.2	4.2	4.2	Emollient
Shea Butter	20					Emollient
Cocoa butter		20				Emollient
Liquid paraffin			20			Emollient
Lanolin (PEG-75)				20		Emollient
Coconut butter					20	Emollient
Phase B :						
Arginine	0.8	0.8	0.8	0.8	0.8	Neutralizer
Glycerin	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0	Humectant
1,3-Butylene glycol	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0	Humectant
Xantan Gum	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	Thickener
DI water	q.s.100	q.s.100	q.s.100	q.s.100	q.s.100	Diluent
Phase C :						
DMDM	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	preservative

3.5.1 ขั้นตอนการเตรียม

- 1) ชั่ง Xantan Gum ละลายใน 1,3 - Butylene glycol จากนั้นเติม Glycerin ผสม DI Water และ เติม Arginine โดยให้ความร้อนที่ 65-80 องศาเซลเซียส
- 2) นำ Phase A ผสมกัน ให้ความร้อนที่ 65-80 องศาเซลเซียส
- 3) นำ สารใน Phase B ใส่ลงใน Phase A ปั่น ผสมกัน ด้วยเครื่อง Homogenizer จนเป็นเนื้อเดียวกัน
- 4) ลดอุณหภูมิสารในข้อ 3 ลงที่ 45-50 องศาเซลเซียส

5) เติม Phase C ลงใน ข้อ 3

3.5.2 การประเมินคุณสมบัติทางกายภาพของครีมพื้น

1) สังเกตลักษณะเนื้อครีม สี กลิ่น การแยกชั้น ทดสอบความหนืด โดยการใช้เครื่องมือ Brookfield Viscometer ความรู้สึกเมื่อทา และทดสอบความเป็น กรด-เบส ของครีมโดย ใช้เครื่อง pH Meter เมื่อเตรียมเสร็จใหม่ๆ และเมื่อเวลาผ่านไป 1 เดือน โดยเก็บรักษาครีมไว้ที่ อุณหภูมิห้อง

2) ส่องด้วยกล้อง Microscope ภายใต้แสง Polarization เพื่อดูลักษณะ โครงสร้างของอิมัลชัน โดยตรวจสอบหาโครงสร้างเฉพาะของอิมัลชันในรูปแบบอัลฟาเจล โดยดู ลักษณะของ Maltese

3.5.3 การพัฒนาอิมัลชันในรูปแบบแอลฟาเจลจากสารซีรัมโบน

โดยคัดเลือกสูตรตำรับครีมพื้นที่มีคุณสมบัติทางกายภาพและความคงตัวที่ดีมาพัฒนาเป็น ครีมสารซีรัม โบน โดยเติมสารซีรัม โบนลงใน Phase A ของตำรับที่ดีที่สุด โดยใส่ในปริมาณ 2, 3, 4 และ 5 % w/w

3.5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานี้จะใช้สถิติเชิงพรรณนา ในการวิเคราะห์ข้อมูลทุกส่วน โดยจะหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การศึกษาลักษณะทางกายภาพของครีมน้ำมันกระทือ สีของครีม การ แยกวัฏภาค ความเป็นกรด - ด่าง โดยใช้เครื่อง pH Meter ความหนืดด้วยเครื่อง Viscometer Brookfield Ametek

บทที่ 4

ผลการวิจัย

4.1 ผลการสกัดน้ำมันกระเทียมโดยวิธี Hydrodistillation

เก็บเหง้ากระเทียมสดจากจังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ประจวบคีรีขันธ์ พัทลุง และสงขลา มาทำความสะอาด บันทึกภาพ (รูปที่ 4.1 - 4.3) จากนั้นนำส่วนเหง้าของแต่ละตัวอย่างมาหั่นเป็นชิ้นเล็กๆ มาใส่ลงในภาชนะก้นกลมขนาด 500 มล. จากนั้นเติมน้ำลงไปให้ท่วมชิ้นตัวอย่าง แล้วนำอุปกรณ์การกลั่นน้ำมันหอมระเหย (Clevenger Apparatus) มาต่อกับภาชนะก้นกลม ส่วนด้านบนจะต่อกับ Condenser หล่อเย็นด้วยน้ำ จากนั้นทำการให้ความร้อนแก่ภาชนะที่อุณหภูมิ 120 องศาเซลเซียส ทำให้สารละลายเดือด ซึ่งจะทำให้ น้ำที่เดือดกลายเป็นไอจะนำพาสารระเหยจากเหง้ากระเทียมขึ้นไปกระทบ Condenser หล่อเย็นด้วยน้ำ ไอระเหยจะกลั่นตัวลงมาเป็นหยดน้ำมันผสมกับน้ำลงในหลอดที่รองรับ ชั้นของน้ำมันหอมระเหยจะลอยอยู่ข้างบนเหนือชั้นน้ำ ทำการกลั่นเป็นระยะเวลา 5 ชั่วโมง พบว่าเก็บน้ำมันกระเทียมได้ตามตารางที่ 4.1

รูปที่ 4.1 เหง้ากระเทียมของจังหวัด นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี

ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

รูปที่ 4.2 เหง้ากระเทียมของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ และพัทลุง
ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

รูปที่ 4.3 เหง้ากระเทียมของจังหวัด สงขลา
ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

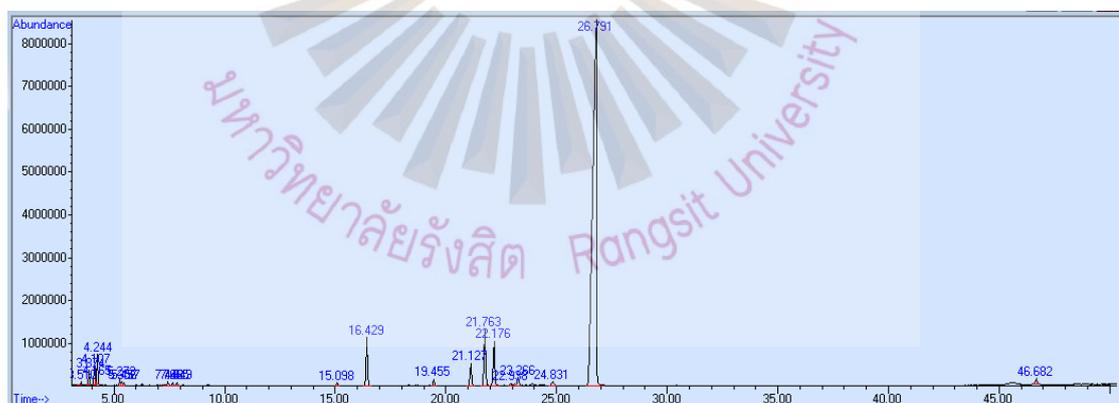
ตารางที่ 4.1 เปอร์เซ็นต์น้ำมันกระเทียมจาก 5 แหล่ง

แหล่งของสมุนไพร	เปอร์เซ็นต์น้ำมัน (%v/w)*
นครศรีธรรมราช	0.25 ± 0.13
สุราษฎร์ธานี	0.31 ± 0.07
ประจวบคีรีขันธ์	0.24 ± 0.08
พัทลุง	0.27 ± 0.12
สงขลา	0.20 ± 0.09

* n = 3

4.2 ผลการวิเคราะห์น้ำมันกระเทียมด้วยเครื่อง GC-MS

นำน้ำมันกระเทียมที่กลั่นได้จากข้อ 4.1 ที่ผ่านการทำให้แห้งมา 15 มิลลิกรัมมาละลายใน 1 มิลลิลิตรของเฮกเซน นำมาฉีดในเครื่อง GC-MS ของ Agilent Technology HP 6890 โดยมีตัวตรวจจับสัญญาณเป็น FID ได้โครมาโตแกรมดังรูปที่ 1 โดยข้อมูลจำนวนและปริมาณของสารที่ตรวจพบได้แสดงในตารางที่ 4.1

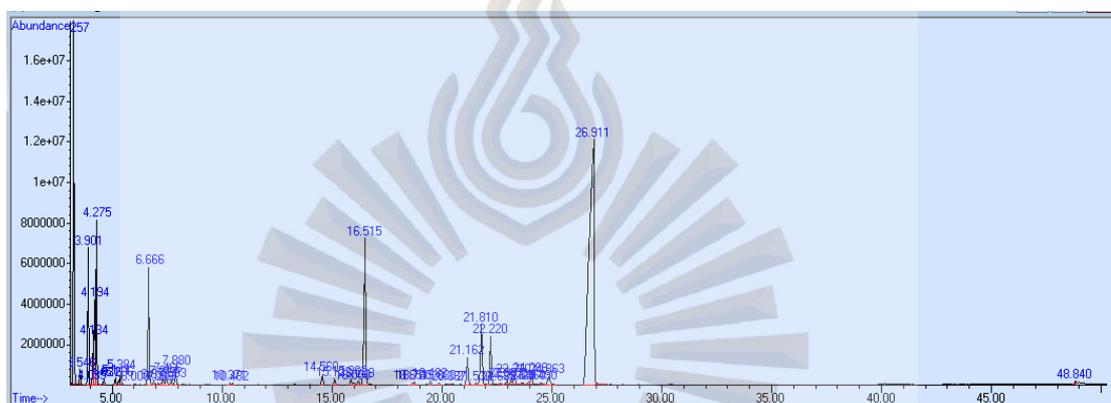

รูปที่ 4.4 โครมาโตแกรมของสารระเหยจากน้ำมันกระเทียม จังหวัดนครศรีธรรมราช
ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

สำหรับชนิดของสารได้ทำการตรวจสอบเปรียบเทียบกับฐานข้อมูล NIST11 ดังแสดงในตารางที่ 4.2 โดยเกณฑ์การระบุชนิดของสารอาศัยความเหมือนของ Mass Spectrum Fragmentation ที่ระดับความคล้ายคลึงร้อยละ 90 ขึ้นไป ตารางที่ 4.3 สรุปสารสำคัญหลักที่พบมากในน้ำมันกระเทียมจากจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4.2 สรุปสารสำคัญหลักที่พบมากในน้ำมันกระเทียมจากจังหวัดนครศรีธรรมราช

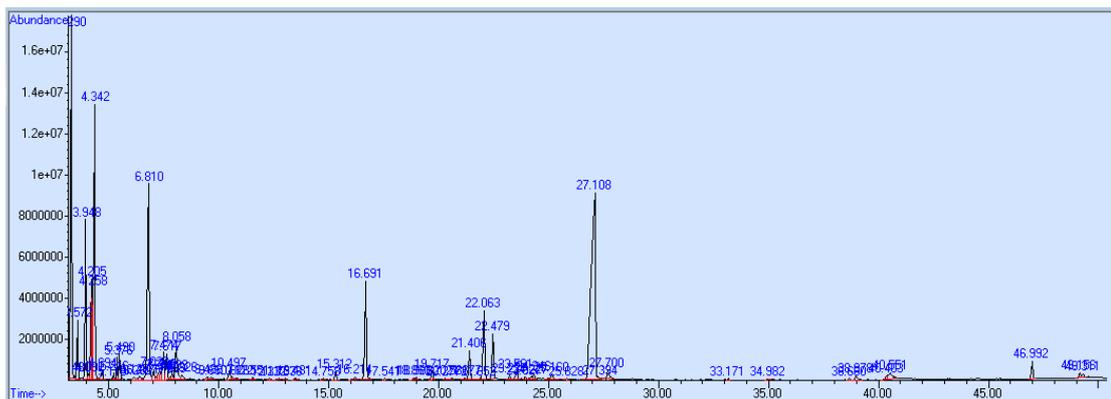
สาร	เวลา (t_r , นาที)	% Area	ชื่อสารเปรียบเทียบกับฐานข้อมูล NIST 11
1	16.43	3.75	Humulene
2	21.12	2.03	Caryophyllene Oxide
3	21.76	5.12	Santolina Triene
5	22.18	3.77	Endo-2-Methylbicyclo[3.3.1]nonane
6	26.79	77.81	Zerumbone

รูปที่ 4.5 โครมาโตแกรมของสารระเหยจากน้ำมันกระเทียม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

ตารางที่ 4.3 สรุปสารสำคัญหลักที่พบมากในน้ำมันกระเทียมจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี

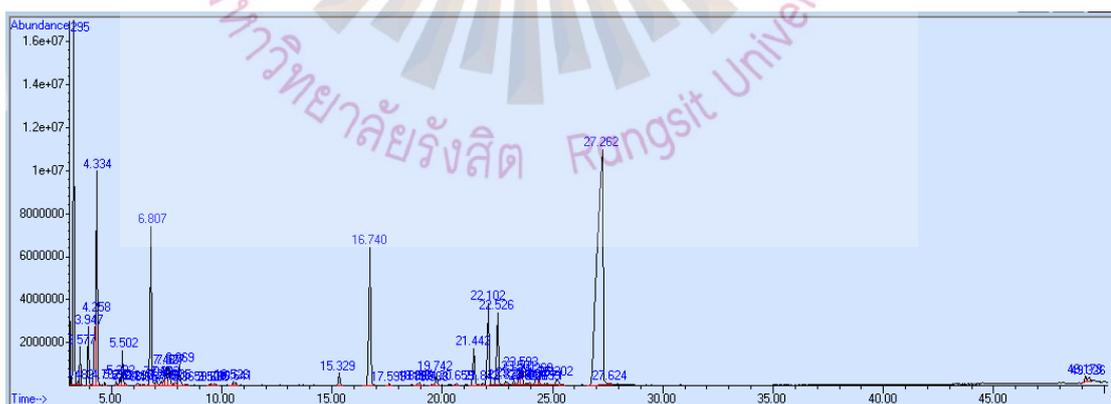
สาร	เวลา (t_r , นาที)	% Area	ชื่อสารเปรียบเทียบกับฐานข้อมูล NIST 11
1	4.27	4.89	Eucalyptol
2	6.66	4.91	(+)-2-Bornanone
3	16.51	9.22	Humulene
5	21.81	3.90	Santolina Triene
6	26.91	44.59	Zerumbone

รูปที่ 4.6 โครมาโตแกรมของสารระเหยจากน้ำมันกระเทียม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

ตารางที่ 4.4 สรุปสารสำคัญหลักที่พบมากในน้ำมันกระเทียมจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

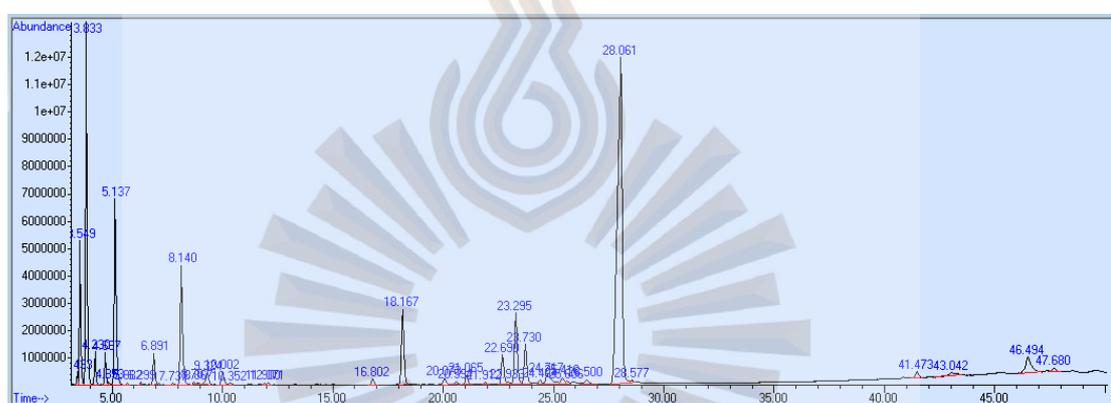
สาร	เวลา (t_r , นาที)	% Area	ชื่อสารเปรียบเทียบกับฐานข้อมูล NIST 11
1	4.34	10.24	Eucalyptol
2	6.81	10.11	(+)-2-Bornanone
3	16.69	4.97	Humulene
5	22.06	3.55	Camphene
6	27.11	23.57	Zerumbone

รูปที่ 4.7 โครมาโตแกรมของสารระเหยจากน้ำมันกระเทียม จังหวัดพัทลุง
ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

ตารางที่ 4.5 สรุปสาระสำคัญหลักที่พบมากในน้ำมันกระเทียมจากจังหวัดพัทลุง

สาร	เวลา (t_r , นาที)	% Area	ชื่อสารเปรียบเทียบกับฐานข้อมูล NIST 11
1	4.33	7.29	Bicyclo[3.1.0]hex-2-ene
2	6.81	6.78	(+)-2-Bornanone
3	16.74	7.60	Humulene
5	22.10	4.22	Santolina triene
6	22.52	3.49	Cis-Decahydro naphthalene
7	27.26	39.47	Zerumbone

รูปที่ 4.8 โครมาโตแกรมของสารระเหยจากน้ำมันกระเทียม จังหวัดสงขลา

ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

ตารางที่ 4.6 สรุปสาระสำคัญหลักที่พบมากในน้ำมันกระเทียมจากจังหวัดสงขลา

สาร	เวลา (t_r , นาที)	% Area	ชื่อสารเปรียบเทียบกับฐานข้อมูล NIST 11
1	3.83	12.40	Camphene
2	5.13	8.50	o-Cymene
3	8.14	6.47	Camphor
5	18.16	4.76	Humulene
6	23.29	4.86	Santolina Triene
7	28.06	38.60	Zerumbone

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า องค์ประกอบของสารในน้ำมันกระเทียมมีองค์ประกอบเรียบง่าย ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมี % Area ของสาร Zerumbone เท่ากับ

77.81 และ 44.59 ตามลำดับ ส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จะมี % Area ของสาร Zerumbone น้อยที่สุดที่ 23.57 ส่วนจังหวัดพัทลุงและสงขลา จะมี % Area ของสาร Zerumbone ใกล้เคียงกันคือ 39.47 และ 38.60 สำหรับงานวิจัยนี้ยังไม่ได้หาปริมาณที่แน่ชัดของสาร Zerumbone ซึ่งจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการต่อไปในงานวิจัยหน้า

สารชนิดอื่นที่พบบ่อยในน้ำมันกระเทียม ได้แก่ สาร (+)-2-Bornanone, Humulene, Santolina Triene, Eucalyptol และ Camphene แต่ละแหล่งจะให้สารเหล่านี้ในปริมาณที่แตกต่างกัน แต่จัดได้ว่าสารเหล่านี้เป็นสารบ่งชี้รองของน้ำมันจากเหง้ากระเทียม งานวิจัยระบุว่าอนุพันธ์ของบอร์เนโอลบางชนิด รวมถึง (+)-2-บอร์นาโนน ((+)-2-Bornanone) มีคุณสมบัติต้านไวรัสต่อไวรัสเช่น อีโบล่า และไข้หวัดใหญ่ สารประกอบเหล่านี้มีประสิทธิภาพในการยับยั้งการจำลองตัวของไวรัสเหล่านี้ ซึ่งชี้ให้เห็นถึงศักยภาพของพวกมันในฐานะสารรักษาโรคติดเชื้อไวรัส (Sokolova et al., 2017, n.p.) การศึกษาได้ประเมินผลต้านเนื้องอกของน้ำมันหอมระเหยที่มี (+)-2-บอร์นาโนน การทดสอบในหลอดทดลองโดยใช้เซลล์มะเร็งต่อมลูกหมากของมนุษย์ (LNCaP) และเซลล์มะเร็งผิวหนังของหนู (B16) แสดงให้เห็นว่าน้ำมันหอมระเหยเหล่านี้ ซึ่งรวมถึง (+)-2-บอร์นาโนน มีผลเป็นพิษต่อเซลล์ ซึ่งบ่งชี้ถึงบทบาทที่เป็นไปได้ในการรักษามะเร็ง (Sun et al., 2022, p.919294) ฮูมูลิเนน (Humulene) หรือที่รู้จักในชื่อ α -ฮูมูลิเนน หรือ α -แคโรโอฟีลลิเนน เป็นเซสควิเทอร์พีนที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ α -ฮูมูลิเนนได้แสดงให้เห็นถึงฤทธิ์ด้านการอักเสบที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของไซโตไคน์ที่กระตุ้นการอักเสบ TNF- α และ IL-1 β มันทำให้เกิดการลดลงของกลูตาไธโอนภายในเซลล์และเพิ่มการผลิตสารอนุมูลอิสระ ซึ่งอาจมีส่วนช่วยในคุณสมบัติการต้านการอักเสบของมัน (Viveiros et al., 2022, p.1903) Santolina Triene เป็นชนิดของเทอร์พีนอยด์ที่ไม่ปกติ และการมีอยู่ของมันได้ถูกวัดปริมาณในน้ำมันหอมระเหยที่สกัดจากสายพันธุ์ Santolina ต่างๆ ตัวอย่างเช่น ในน้ำมันหอมระเหยของ *Santolina chamaecyparissus* มี Santolina Triene ประกอบด้วยประมาณ 13.5% ของส่วนประกอบทั้งหมด มีงานวิจัยชี้ให้เห็นว่า Santolina Triene มีส่วนช่วยในความสามารถต้านอนุมูลอิสระของน้ำมันหอมระเหย กิจกรรมการต้านอนุมูลอิสระมักถูกวัดโดยใช้การทดสอบหลากหลายวิธี เช่น วิธี DPPH ซึ่งประเมินความสามารถของสารประกอบในการกำจัดอนุมูลอิสระ น้ำมันหอมระเหยที่มี Santolina Triene ได้แสดงให้เห็นถึงผลการต้านอนุมูลอิสระที่สำคัญ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการบรรเทาภาวะเครียดออกซิเดทีฟในระบบชีวภาพ (Sukhikh et al., 2021, p.2806) ยูคาลิปตอล (Eucalyptol) หรือที่รู้จักในชื่อ 1,8-ซินีออล เป็นสารประกอบโมโนเทอร์พีนออกไซด์ที่สกัดได้ส่วนใหญ่จากน้ำมันหอมระเหยของพืชสกุลยูคาลิปตัส สารนี้ได้รับความสนใจเนื่องจากมีฤทธิ์ทางชีวภาพที่หลากหลาย ซึ่งรวมถึงคุณสมบัติในการต้านการอักเสบ ด้าน

อนุมูลอิสระ ด้านจุลชีพ และด้านมะเร็ง (Cai et al., 2021, p.938) แคมฟิน (Camphene) ซึ่งเป็นสาร โมโนเทอร์พีนแบบวงสองวง ได้เป็นหัวข้อของการศึกษาต่างๆ ที่สำรวจฤทธิ์ทางชีวภาพของมัน ซึ่ง รวมถึงคุณสมบัติในการต้านแบคทีเรีย ด้านเชื้อรา ด้านมะเร็ง ด้านอนุมูลอิสระ และด้านไวรัส (Hachlafi et al., 2021, p.1799) นอกเหนือจากฤทธิ์ต้านจุลชีพและด้านอนุมูลอิสระแล้ว แคมฟินยัง แสดงศักยภาพในการต้านมะเร็งอีกด้วย อนุพันธ์ต่างๆ ของแคมฟิน ได้ถูกสังเคราะห์และทดสอบ ความสามารถในการยับยั้งการเจริญเติบโตของเนื้องอก ซึ่งบ่งชี้ถึงศักยภาพของมัน ในฐานะสาร ต้นแบบสำหรับการรักษามะเร็ง (Ethan & Marcu, 2017, p.67)

4.3 ผลการเตรียมครีมน้ำมันกระทือในรูปแบบอัลฟาเจล

การเตรียมครีมอัลฟาเจลจะทำครีมแบบ Oil in Water โดยนำวัฏภาคน้ำมันซึ่งได้แก่ Purephos Alpha ผสมร่วมกับ Cetyl Alcohol Stearyl Alcohol และ Glyceryl tri-2 Ethylhexanoate ผสมกับ Emollient ในตารางสูตรครีม นำมาตั้งบน Water Bath อุ่นให้ร้อนที่อุณหภูมิ 75 องศาเซนเซียส ส่วนวัฏภาคน้ำซึ่งได้แก่ น้ำ Arginine, 1,3- Butylene Glycol, Glycerine และ Xantan Gum นำมาตั้งบน Water Bath อุ่นให้ร้อนที่อุณหภูมิ 75 องศาเซนเซียส จากนั้นเทชั้นน้ำมันลงในชั้นน้ำ โดยมี Homogenizer ปั่น โดยใช้เวลานานเป็นเวลา 3-5 นาทีที่อุณหภูมิ 75 องศาเซนเซียส แล้วปั่น ต่อไปที่อุณหภูมิ 55 องศาเซนเซียส เมื่ออุณหภูมิลดลงมาถึง 45 องศาเซนเซียส เติม DMDM Hydantoin จากนั้นใช้แท่งแก้วปั่นให้เข้ากันจนเป็นเนื้อครีม จะเตรียมทั้งหมด 5 สูตร หลังจากนั้นตั้งทิ้งไว้ให้เย็น พบว่าสูตรทุกสูตรไม่แยกชั้น

4.4 การประเมินคุณสมบัติทางกายภาพของครีมพื้น

จากการเตรียมครีมพื้นในรูปแบบแอลฟาเจล จำนวน 5 สูตร พบว่าได้ลักษณะครีมพื้นที่มี ลักษณะทางกายภาพแตกต่างกัน รวมทั้งลักษณะ โครงสร้าง Maltese Cross เฉพาะของแอลฟาเจลที่ ส่องผ่านกล้องจุลทรรศน์ภายใต้แสงโพลาไรซ์มีความแตกต่างกันดังนี้

สูตรที่ 1 มีลักษณะครีมสีขาว เนื้อละเอียดเนียนเงา ไม่มีกลิ่น เมื่อทากับผิว พบว่าซึมเข้าผิวได้ดี

สูตรที่ 2 มีลักษณะครีมสีขาวขุ่น เนื้อครีมเรียบเนียน ไม่มีกลิ่น เมื่อทากับผิว พบว่าซึมเข้าผิวได้ดี

สูตรที่ 3 มีลักษณะครีมสีขาวขุ่น เนื้อแห้งเรียบ ไม่มีกลิ่น เมื่อทากับผิวพบว่า
ซึมเข้าผิวได้ดี

สูตรที่ 4 มีลักษณะครีมสีเหลืองอ่อน เนื้อเรียบเนียน ไม่มีกลิ่น เมื่อทากับผิว
พบว่าซึมเข้าผิวได้ช้า ลื่นมัน ทั้งคราบสีขาวไว้สักรู

สูตรที่ 5 มีลักษณะครีมสีขาวขุ่น มีกลิ่นเล็กน้อย เมื่อทากับผิวพบว่าซึมเข้า
ผิวได้ดี

ครีมสูตรที่ 1

ครีมสูตรที่ 2

รูปที่ 4.9 ลักษณะเนื้อครีมพื้นสูตร 1 และสูตร 2

ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

ครีมสูตรที่ 3

ครีมสูตรที่ 4

รูปที่ 4.10 ลักษณะเนื้อครีมพื้นสูตร 3 และสูตร 4

ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

รูปที่ 4.11 ลักษณะเนื้อครีมพื้นสูตร 5
ที่มา : ปริยาภรณ์ จงนิม, 2566

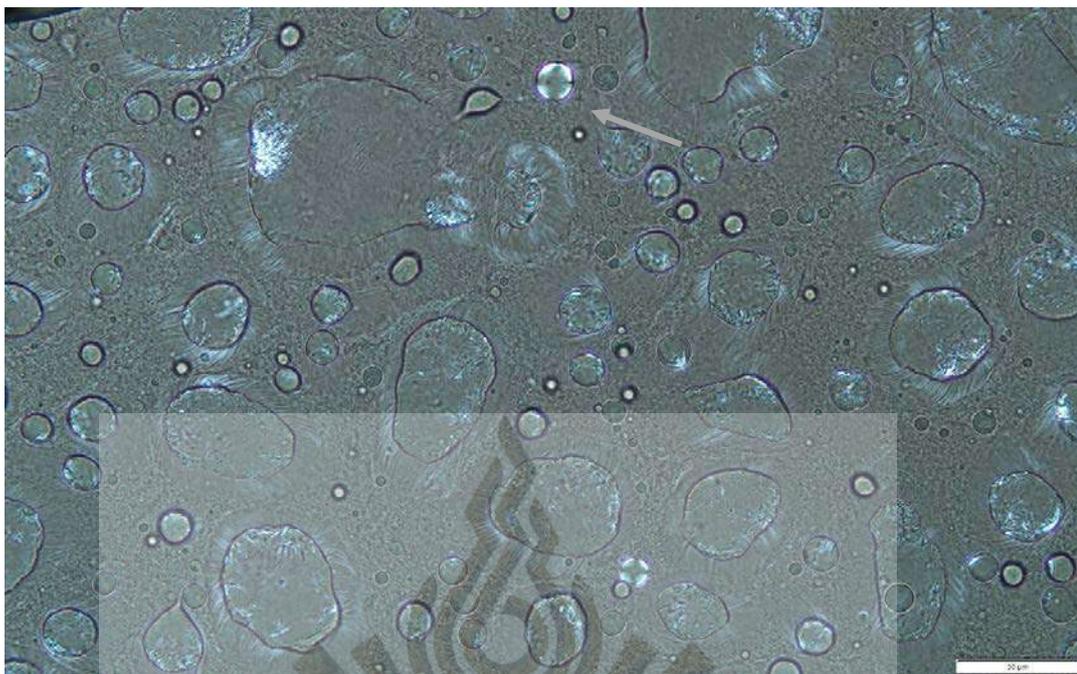
ตารางที่ 4.7 ค่าความหนืด และค่าความเป็นกรด-ด่างของครีม

สูตรครีม	ความหนืด (cP)	pH
1	1642.15±34.70	6.32±0.01
2	1527.18±67.81	6.40±0.05
3	4252.37±138.83	6.33±0.01
4	>6000	6.03±0.01
5	2034.48±86.56	6.13±0.02

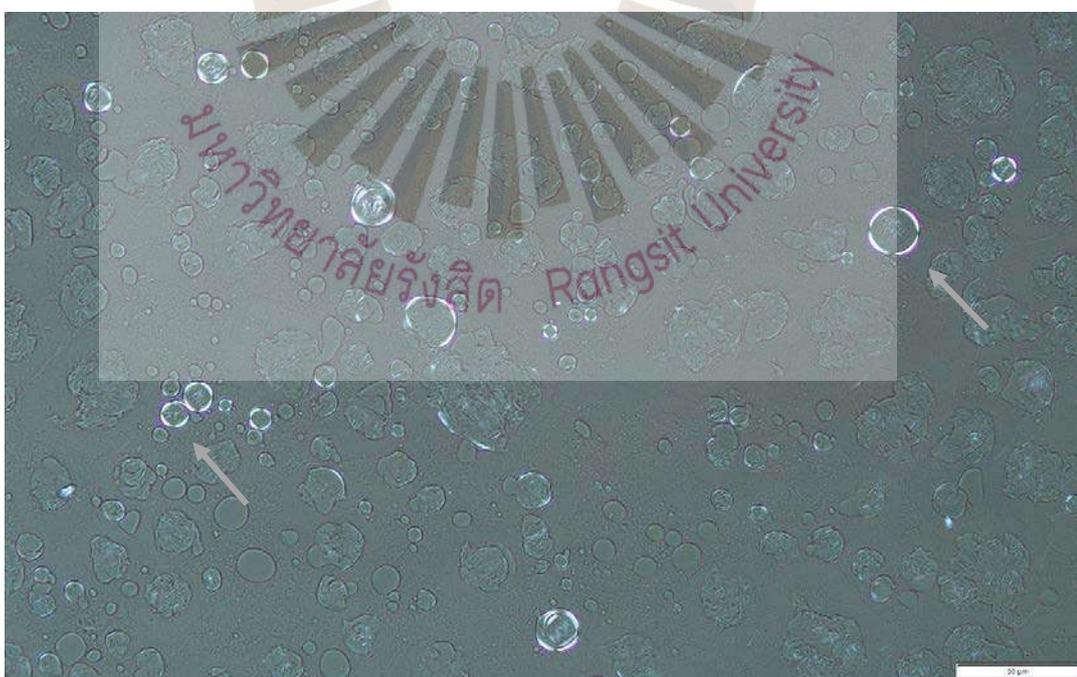
ค่าความหนืดวัดใช้หัว L4 ความเร็วรอบ 100 rpm (n = 3)

ค่าความหนืดทั้ง 5 สูตรอยู่ในช่วง 1527.18 ถึง 6000 cP โดยสูตรที่ 4 ที่ใช้ลาโนลิน จะมี
ความหนืดที่สูงมาก ส่วนค่าความเป็นกรด-ด่าง อยู่ในช่วง 6.03 ถึง 6.40 ซึ่งสูงกว่าค่าความเป็นกรด-
ด่างของผิวหนังที่ 5.5 เพียงเล็กน้อย

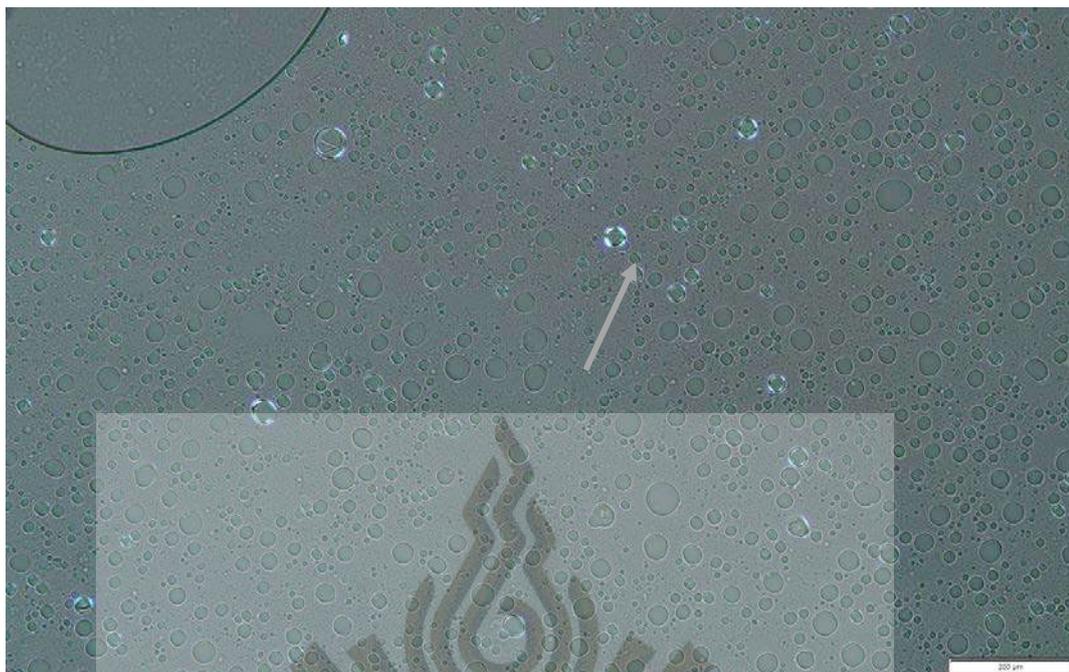
1) ต้องควยกล้อง Microscope ภายใต้แสง Polarization เพื่อดูลักษณะ โครงสร้าง Maltese
Cross ของอิมัลชันในรูปแบบแอลฟาเจล

รูปที่ 4.12 ภาพครีมนสูตรที่ 1 ภายใต้กล้อง PLM ที่กำลังขยาย 40X
ตรงปลายลูกศรแสดงให้เห็น Maltese Cross
ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

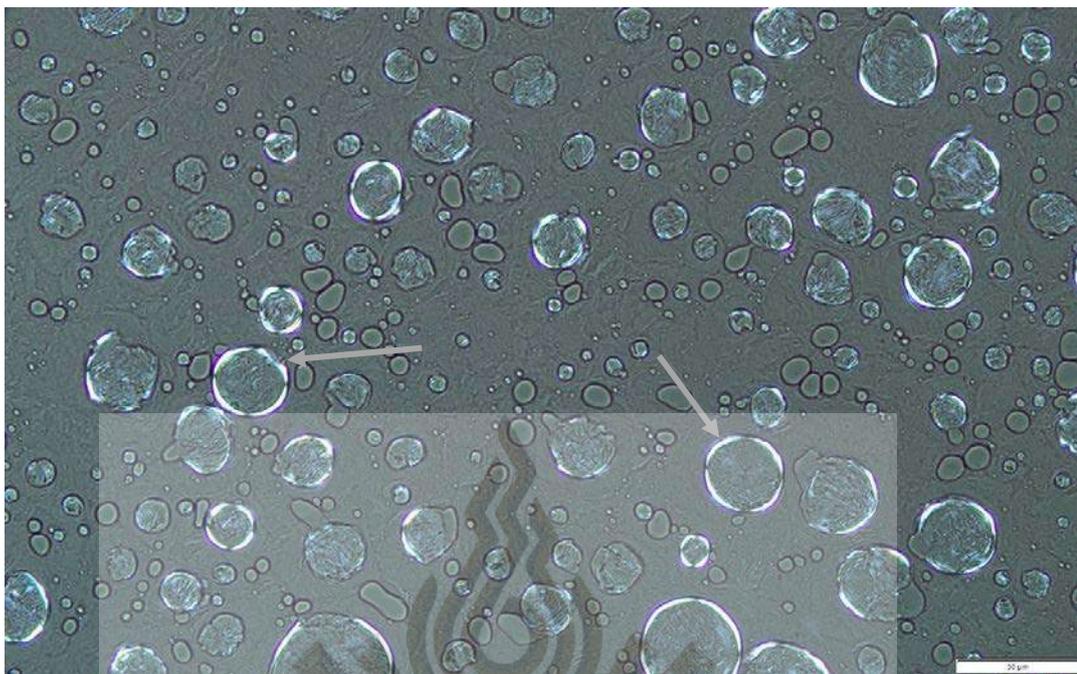
รูปที่ 4.13 ภาพครีมนสูตรที่ 2 ภายใต้กล้อง PLM ที่กำลังขยาย 40X
ตรงปลายลูกศรแสดงให้เห็น Maltese Cross
ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

รูปที่ 4.14 ภาพครีมนสูตรที่ 3 ภายใต้กล้อง PLM ที่กำลังขยาย 40X
ตรงปลายลูกศรแสดงให้เห็น Maltese Cross
ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

รูปที่ 4.15 ภาพครีมนสูตรที่ 4 ภายใต้กล้อง PLM ที่กำลังขยาย 40X
พบ Maltese Cross น้อยมาก
ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

รูปที่ 4.16 ภาพครีมสูตรที่ 5 ภายใต้กล้อง PLM ที่กำลังขยาย 40X

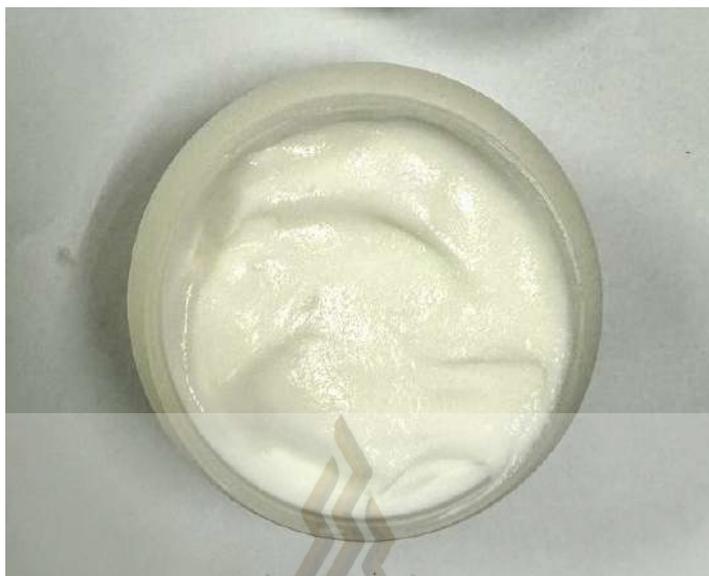
พบ Maltese Cross จำนวนมาก

ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

ผลของครีมที่ถูกส่องด้วยกล้อง Microscope ภายใต้แสง Polarization (PLM) ที่กำลังขยาย 40X เพื่อดูลักษณะ โครงสร้างของ Maltese Cross ของซึ่งเป็น โครงสร้างเฉพาะของอิมัลชันในรูปแบบแอลฟาเจด พบว่าสูตรที่ 2 และ 3 ให้ปริมาณของ Maltese Cross ปานกลาง ในขณะที่ครีมสูตรที่ 1 และ 4 พบโครงสร้างของ Maltese Cross น้อยมาก ส่วนครีมสูตรที่ 5 พบ Maltese Cross จำนวนมาก ดังนั้นสูตรที่ 5 ที่ใช้ Coconut Butter เป็น Emollient เป็นสูตรที่เหมาะสมที่สุด

4.5 การพัฒนาตำรับครีมจากน้ำมันกระทือ

ทำการเตรียมสูตรครีมที่เลือกไว้และผสมน้ำมันกระทือที่มีความเข้มข้นร้อยละ 1 พบว่าสูตรที่มีน้ำมันกระทือร้อยละ 1 มีความคงตัว ไม่เกิดการแยกชั้น มีความหนืดเท่ากับ 2034.48 เซนติพอยด์ (cP) และมีความเป็นกรด-ด่าง (pH) เท่ากับ 6.03 ครีมจะถูกส่องด้วยกล้อง Microscope ภายใต้แสง Polarization (PLM) ที่กำลังขยาย 40X เพื่อดูลักษณะ โครงสร้างของ Maltese Cross

รูปที่ 4.17 ภาพครีมสูตรที่ 5 ใส่น้ำมันกระเทียม 1 เปอร์เซ็นต์
ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

รูปที่ 4.18 ภาพครีมใส่น้ำมันกระเทียมสูตรที่ 5 ภายใต้กล้อง PLM ที่กำลังขยาย 40X

พบ Maltese Cross จำนวนมาก

ที่มา : ปริยาภรณ์ จงฉิม, 2566

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1. การสกัดน้ำมันกระเทียมโดยวิธีการกลั่นโดยใช้ไอน้ำ และทำการวิเคราะห์สารด้วย GC-MS

นำเหง้ากระเทียมสดจาก 5 จังหวัดมาจังหวัดละ 200 กรัม ทำการกลั่นด้วยไอน้ำเป็นเวลา 6 ชั่วโมง พบว่าได้น้ำมันกระเทียมจำนวนร้อยละ โดยปริมาตรต่อน้ำหนัก 0.20 ± 0.09 ถึง 0.31 ± 0.07 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25 ± 0.04 จากนั้นนำน้ำมันมาวิเคราะห์หาองค์ประกอบทางเคมีโดยฉีดเข้าเครื่อง GC-MS โดยเน้นสารหลักจำนวน 6-7 ชนิด ที่มีปริมาณมากเกิน 5 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ได้ฟิล์มมีสารสำคัญทั้งหมด 6 ชนิด คือ Camphene, Eucalyptol, 2-Bornanone, Humulene, Santolina triene, และ Zerumbone โดยนำข้อมูล Mass spectrum ของสารทั้งหมดไปเปรียบเทียบกับข้อมูลในฐานข้อมูล NIST 11 พบว่า ตรงกับสารในฐานข้อมูล จากการวิเคราะห์และพิจารณา % Area พบว่า สารหลัก Zerumbone เป็นสารที่พบมากที่สุดถึงร้อยละ 77.81 ถึง 23.57 แล้วแต่แหล่ง แต่ปริมาณที่แน่ชัดต้องทำการตรวจสอบหาปริมาณกับสารมาตรฐานอีกครั้ง

5.2 การเตรียมครีมน้ำมันกระเทียม

5.2.1 การเตรียมครีมพื้น

ครีมจะถูกเตรียมแบบ Oil in Water โดยใช้วิธี Hot Method โดยนำวัตถุดิบน้ำมันและน้ำนำมาตั้งบน Water Bath อุ่นให้ร้อนที่อุณหภูมิ 75 องศาเซลเซียส จากนั้นเทชั้นน้ำมันลงในชั้นน้ำที่มีอุณหภูมิเท่ากัน โดยมี Homogenizer ปั่นอยู่ตลอดเวลา โดยจะเตรียมครีมพื้นทั้งหมด 5 สูตร หลังจากนั้นตั้งทิ้งไว้ให้เย็น พบว่าทั้ง 5 สูตรไม่เกิดการแยกชั้น ค่าความหนืดทั้ง 5 สูตรอยู่ในช่วง 1527.18 ถึง 6000 cP โดยสูตรที่ 4 ที่ใช้ลาโนลิน จะมีความหนืดที่สูงมาก ส่วนค่าความเป็นกรด-ด่าง อยู่ในช่วง 6.03 ถึง 6.40 ซึ่งสูงกว่าค่าความเป็นกรด-ด่างของผิวหนังที่ 5.5 เพียงเล็กน้อย เมื่อครีมถูกนำไปส่องด้วยกล้อง Microscope ภายใต้แสง Polarization (PLM) ที่กำลังขยาย 40X เพื่อดูลักษณะโครงสร้างของ Maltese Cross ซึ่งเป็นโครงสร้างเฉพาะของอิมัลชันในรูปแบบแอลฟาเจล พบว่าสูตรที่ 2 และ 3 ให้ปริมาณของ Maltese Cross ปานกลาง ในขณะที่ครีมสูตรที่ 1 และ 4 พบโครง

สร้างของ Maltese Cross น้อยมาก ส่วนครีมสูตรที่ 5 พบ Maltese Cross จำนวนมาก ดังนั้นสูตรที่ 5 ที่ใช้ Coconut Butter เป็น Emoillient เป็นสูตรที่เหมาะสมที่สุด

5.2.2 การพัฒนาตำรับครีมจากน้ำมันกระทือ

เตรียมครีมที่ผสมน้ำมันกระทือที่มีความเข้มข้นร้อยละ 1 โดยน้ำหนัก พบว่าสูตรที่มีน้ำมันกระทือร้อยละ 1 มีความคงตัว ไม่เกิดการแยกชั้น มีความหนืดเท่ากับ 2034.48 เซนติพอยด์ (cP) และมีความเป็นกรด-ด่าง (pH) เท่ากับ 6.03 ครีมจะถูกส่องด้วยกล้อง Microscope ภายใต้แสง Polarization (PLM) ที่กำลังขยาย 40X พบลักษณะโครงสร้างของ Maltese Cross ที่มากพอสมควร แสดงให้เห็นว่า ครีมมีคุณสมบัติที่ดี

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

การกลั่นกระทือสดด้วยวิธี Hydrodistillation เป็นการใช้น้ำเป็นตัวพาน้ำมันหอมระเหย หรือสารกลุ่มเทอร์ปีนขึ้นมา แล้วกลั่นตัวลงมาในอุปกรณ์กลั่นน้ำมันหอมระเหย Clevenger Apparatus ที่ช่วยแยกน้ำมันหอมระเหยออกจากน้ำได้ดี พบว่า ได้น้ำมันกระทือมากที่สุดจำนวนร้อยละ 0.31 ± 0.07 ซึ่งถือว่าเป็นปริมาณที่ปกติเมื่อเทียบกับปริมาณน้ำมันที่เคยมีการรายงานกระทือที่ประเทศเวียดนาม (Dai, 2013) จากนั้นนำน้ำมันมาวิเคราะห์หาองค์ประกอบทางเคมีโดยฉีดเข้าเครื่อง GC-MS พบสารสำคัญหลัก 6 ชนิด เมื่อเปรียบเทียบกับฐานข้อมูล NIST 11 (NIST, 2020) คือ Camphene, Eucalyptol, 2-Bornanone, Humulene, Santolina triene, และ Zerumbone โดยพบสาร Zerumbone มากที่สุดถึงร้อยละ 77.81 ซึ่งเป็นน้ำมันกระทือของจังหวัดนครศรีธรรมราช การที่มี %area สูง เนื่องจากน้ำมันมีสารอื่นเกิดรวมอยู่น้อยเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ดังนั้นจะต้องทำการวิเคราะห์หาปริมาณสารซีรัม โบน โดยเทียบกับสารมาตรฐานต่อไป สารอื่นๆที่วิเคราะห์ได้มีความสอดคล้องการสารที่พบในกระทือที่รายงานในวารสาร (Nigam & Levi, 1963; Dai, 2013) โดยปริมาณสารแต่ละชนิดในแต่ละแหล่งพบในปริมาณที่แตกต่างกัน ปัจจัยที่ทำให้แตกต่างกันอาจเนื่องมาจากหลายปัจจัย เช่นเกิดจากสายพันธุ์ที่ปลูก ชนิดของดินที่ปลูก และสภาพแวดล้อมในบริเวณที่ปลูก ทำให้มีปริมาณของสารต่างๆ แตกต่างกันไป ถัดมาจะเป็นการนำน้ำมันที่กลั่นได้มาเตรียมให้อยู่ในรูปแบบครีม โดยในขั้นตอนเบื้องต้นจะทำการพัฒนาสูตรครีมพื้น 5 สูตร โดยมีสาร Purephos Alpha เป็นสารก่ออิมัลชัน และมีการปรับเปลี่ยน Emoillient 5 ชนิด พบว่าสูตรที่ใช้ Coconut Butter ร้อยละ 20 มีความคงตัวดี มีความนุ่มของเนื้อครีม และดูดซึมเข้าสู่ผิวได้อย่างรวดเร็ว เมื่อส่องด้วยกล้อง Microscope ภายใต้แสง Polarization (PLM) ที่กำลังขยาย 40X พบลักษณะ

โครงสร้างของ Maltese Cross ที่มากพอสมควร ดังนั้นสูตรครีมดังกล่าวมีความเหมาะสมในการที่จะนำไปพัฒนาต่อเป็นครีมแก้อาการอักเสบ

5.4 ข้อเสนอแนะ

- 1) ควรนำครีมกระทือไปทดสอบการระคายเคือง และการก่อการแพ้ต่อผิวหนัง
- 2) ควรหาความคงตัวของสารซีรั่ม โบนของน้ำมันกระทือในครีมที่จะใช้รักษาอาการ

อักเสบ

บรรณานุกรม

กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กองทุนภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย.

(2555). *ประมวลสรรพคุณสมุนไพรไทย 1*. นนทบุรี : กลุ่มงานพัฒนาวิชาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพร สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก .

โครงการอนุรักษ์พันธุพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี. *กระทือ.กลุ่มยาขี้บ่น้ำนม.สรรพคุณสมุนไพร 200 ชนิด*. สืบค้นจาก

http://www.rspg.or.th/plont_data/herbs_13_2.htm

พิมพ์ สีสภาพพิสิฐ (2543). *เครื่องสำอางธรรมชาติ : ผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหน้า = Natural cosmetics : Products for skin* (พิมพ์ครั้งที่ 1 ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

แม่น อมรสิทธิ์. (2552). *หลักการและเทคนิคการวิเคราะห์เชิงเครื่องมือ = Principles and techniques of instrumental analysis spectroscopy* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์ 50.

วุฒิ วุฒิชรรณเวช. (2540). *สารานุกรมสมุนไพรไทย รวมหลักเภสัชกรรมไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

Abdelwahab, S.I., Abdul, A.B., Devi, N., Taha, M.M.E., Al-zubairi, A.S., & Mariod, A.A.

(2010). Regression of cervical intraepithelial neoplasia by zerumbone in female Balb/c mice prenatally exposed to diethylstilbestrol: Involvement of mitochondria-regulated apoptosis. *Experimental and toxicologic pathology*, 62, 461-469.

Abdelwahab, S.I., Abdul, A.B., Zain, Z.N.M., & Hadi, A.H.A. (2012). Zerumbone inhibits interleukin-6 and induces apoptosis and cell cycle arrest in ovarian and cervical cancer cells. *International Immunopharmacology*, 12, 594-602.

Agilent Corporation. (2024). *Gas chromatograph-mass spectrometry*. Agilent Corporation.

Retrieved from <https://www.agilent.com/en/product/gas-chromatography-mass-spectrometry-gc-ms/gc-ms-instruments/5977c-gc-msd>

Al-Mamoori, F., & Al-Janabi, R. (2018). Recent Advances in Microwave-assisted Extraction

(MAE) of Medicinal Plants: A Review. *International Research Journal of Pharmacy*, 9(6), 22-29. DOI:10.7897/2230-8407.09684

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Azmir, J., Zaidul, I. S. M., Rahman, M. M., Sharif, K. M., Mohamed, A., Sahena, F., ...Omar, A. K. M. (2013). Techniques for extraction of bioactive compounds from plant materials: A review. *Journal of Food Engineering*, 117(4), 426-436.
<https://doi.org/10.1016/j.jfoodeng.2013.01.014>
- Cai, Z.M., Peng, J.Q., Chen, Y., Tao, L., Zhang, Y.Y., Fu, L.Y., Long, Q.D., & Shen, X.C. (2021). 1,8-Cineole: a review of source, biological activities, and application. *Journal of Asian Natural Product Research*, 23(10), 938-954.
- Chang, C. J., Tzeng, T. F., Liou, S. S., Chang, Y. S., & Liu, I. M. (2012). Acute and 28-Day Subchronic Oral Toxicity of an Ethanol Extract of Zingiber zerumbet (L.) Smith in Rodents. *Evidence-based complementary and alternative medicine : eCAM*, 2012, 608284. <https://doi.org/10.1155/2012/608284>
- Chien, T.Y., Chen, L.G., Lee, C.J., Lee, F.Y. & Wang, C.C. (2008). Anti-inflammatory constituents of Zingiber zerumbet. *Food Chemistry*, 110, 584-589
- Dai, D.N., Thang, T.D., Chau, T.M., & Ogunwande, I.A. (2013). Chemical constituents of the root essential oils of Zingiber rubens Roxb. And Zingiber zerumbet (L.) smith. *American Journal of Plant Sciences*, 4, 7-10.
- Hachlafı, N. E., Aanniz, T., Menyiy, N. E., Baaboua, A. E., Omari, N. E., Balahbib, A., ... Bouyahya, A. (2021). In Vitro and in Vivo Biological Investigations of Camphene and Its Mechanism Insights: A Review. *Food Reviews International*, 39(4), 1799–1826.
<https://doi.org/10.1080/87559129.2021.1936007>
- Hu, Z., Zeng, Q., Zhang, Bo., Liu, H., & Wang, W. (2014). Promotion of p53 expression and reactive oxidative stress production is involved in zerumbone-induced cisplatin sensitization of non-small cell lung cancer cells. *Biochimie*, 107, 257-262.
- Huang, G.C., Chien, T.Y., Chen, L.G., & Wang, C.C. (2005). Antitumor effects of zerumbone from Zingiber zerumbet in P-388D1 cells in vitro and in vivo. *Planta Medica*, 31(7), 219-224.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Ichihara, K., Sugahara, T., Akamatsu, M., Sakai, K., & Sakai, H. (2021). Rheology of α -Gel Formed by Amino Acid-Based Surfactant with Long-Chain Alcohol: Effects of Inorganic Salt Concentration. *Langmuir*, 37(23), 7032–7038.
- Iwata, T. (2017). Stabilization of emulsion by α -gel. *Pharm Tech Japan*, 33(1), 75-82.
- Koga, A.Y., Beltrame, F.L., & Pereira, A.V. (2016). Several aspects of Zingiber zerumbet: a review. *Brazilian Journal of Pharmacognosy*, 26(3), 385-391. Doi: 10.1016/j.bjp.2016.01.006.
- Kuek, W.N., Tiang, Y.R., Yow, H.Y, Tan, L.S.T., How, C.W.,...Foo, J.B. (2024) Skin lightening properties of zerumbone cream: A placebo-controlled study. *Journal of Cosmetic Dermatology*, 23, 2117-2124. doi:10.1111/jocd.16234
- Liu, W.Y., Tzeng, T., & Liu, I. (2017). Healing potential of zerumbone ointment on experimental full-thickness excision cutaneous wounds in rat, *Journal of Tissue Viability*, 26(3), 202-207. <https://doi.org/10.1016/j.jtv.2017.04.002>.
- López-Salazar, H., Camacho-Díaz, B. H., Ocampo, M. L. A., & Jiménez-Aparicio, A. R. (2023). Microwave-assisted extraction of functional compounds from plants: A Review, *BioResources*, 18(3), 6614-6638.
- Murakami, A., & Ohigashi, H., (2007). Targeting NOX, INOS and COX-2 inflammatory cells: Chemoprevention using food phytochemicals. *International Journal of Cancer*, 121, 2357-363.
- Murakami, A., Takahashi, D., Kinoshita, T., Koshimizu, K., Kim, H.W., & Ohigashi, H., (2002). Zerumbone, a Southeast Asian ginger sesquiterpene, markedly suppresses free radical generation, pro-inflammatory protein production, and cancer cell proliferation accompanied by apoptosis: the α , β -unsaturated carbonyl group is a prerequisite. *Carcinogenesis*, 23, 795-802.
- National Institute of Standards and Technology (NIST). (2020). *มาตรฐานคุณภาพข้อมูล NIST*. Retrieved from <https://www.nist.gov/director/nist-information-quality-standards>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Nigam, I.C., & Levi, L. (1963). Column and gas chromatographic analysis of oil of wild ginger. Identification and estimation of some constituents. *Canadian Journal of Chemistry*, 41, 1726-1730.
- Oh, T.I., Jung, H.J., Lee, Y.M., Lee, S., Kim, G.H., Kan, S.Y., ... Lim, J.H. (2018). Zerumbone, a Tropical Ginger Sesquiterpene of *Zingiber officinale* Roscoe, Attenuates α -MSH-induced Melanogenesis in B16F10 cells. *International Journal of Molecular Sciences*, 19(10), 3149. <https://doi.org/10.3390/ijms19103149>
- Perkin-Elmer. (2023). *Gas chromatography diagram [Diagram]*. Perkin-Elmer. Retrieved from <https://blog.perkinelmer.com/posts/gas-chromatography-explained-what-it-is-and-how-it-works/>
- Prasanna, R., Kalesh, K.A., Shanmugam, M.K., Nachiyappan, A., Ramachandran, L., Nguyen, A.H., Kumar, A.P., & Sethi, G. (2012). Key cell signaling pathways modulated by zerumbone: Role in the prevention and treatment of cancer. *Biochemistry and Pharmacology*, 84, 1268-1276.
- Ramaswami, S.K. and Bhattacharyya, S.C. (1962). Terpenoids—XXXI: Isolation of humulene monoxide and humulene dioxide. *Tetrahedron*, 18(5), 575–579.
- Rassem, H.H.A., Nour, A.H., & Yunus, R.M.I. (2016). Techniques for extraction of essential oils from plants: a review. *Australian Journal of Basic and Applied Sciences*, 10(16), 117-127.
- Russo, E.B., & Marcu, J., (2017). Camphene-an overview. In D.S. Kendall & S.P.H. Alexander (Eds). *Cannabis Pharmacology: The Usual Suspects and a Few Promising Leads. Advances in Pharmacology*. Burlington: Academic Press.
- Salaiman, M.R., Mohamad, T.A.S.T., Mossadeq, W.M.S., Morin, S., Yosof, M, Mokhtar, A.F., & Lajis, N. (2010). Antinociceptive activity of the essential oil of *Zingiber zerumbet*. *Planta Medica*, 76, 107-112.
- Sokolova, N., Yarovaya, O., Shtro, A., Borisova, M., Morozova, E., Tolstikova, T., ... Salakhutdinov, N. (2017). Synthesis and biological activity of heterocyclic borneol derivatives. *Chemistry of Heterocyclic Compounds*, 53(3), 371-377.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Songsiang, U., Pitchuanom, S., Boonyarat, C., Hahnvajjanawong, C., & Yenjai, C. (2010). Cytotoxicity against cholangiocarcinoma cell lines of Zingiber zerumbet. *European Journal of Medicinal Chemistry*, 45, 3794-3802
- Sukhikh, S., Asyakina, L., Korobekov, M., Skrypnik, L., Pungin, A., Ivanova, S., ... Babich, O. (2021). Chemical Composition and Content of Biologically Active Substances Found in *Cotinus coggygia*, *Dactylorhiza maculata*, *Platanthera chlorantha* Growing in Various Territories. *Plants (Basel)*, 10(12),2806. doi: 10.3390/plants10122806.
- Sun, J., Sun, P., Kang, C., Zhang, L., Guo, L., & Kou, Y. (2022). Chemical composition and biological activities of essential oils from six lamiaceae folk medicinal plants. *Frontire in Plant Sciences*, 1(13), 919294. doi: 10.3389/fpls.2022.919294.
- Suzuki, T. (2017). Liquid Crystal and α -Gel-Based Emulsion and Soft Gel formulations. *Account of Materials & Surface Research*, 2(1), 21–40.
- Tongnuanchan, P., & Benjakul, S. (2014). Essential oils: extraction, bioactivities, and their uses for food preservation. *Journal of food science*, 79(7), R1231-R1249.
- Tuner (2022). *GC-MS Principle, Instrument and Analyses and GC-MS*. Retrieved from <https://www.technologynetworks.com/analysis/articles/gc-ms-principle-instrument-and-analyses-and-gc-msms-362513>
- Viveiros, M.M.H., Silva, M.G., da Costa, J.G.M., de Oliveira, A.G., Rubio, C., Padovani, C.R., Rainho, C.A., & Schellini, S.A. (2022). Anti-inflammatory effects of α -humulene and β -caryophyllene on pterygium fibroblasts. *International Journal Ophthalmology*, 15(12), 1903-1907. doi: 10.18240/ijo.2022.12.02.
- Xu, Z., Gao, P., Ren, X., & Liu, X. (2022). Thermal Treatment (Hydrodistillation) on The Biomass of *Ficus hispida* L. f.: Volatile Organic Compounds Yield, Phytochemical Composition, and Antioxidant Activity Evaluation. *Energies*, 15(21), 8092. <https://doi.org/10.3390/en15218092>
- Zakaria, Z.A., Patahuddin, H., Mohamad, A.S., Israf, D.A., and Sulaiman, M.R. (2010). In vivo anti-nociceptive and anti-inflammatory activities of the aqueous extract of the leaves of *Piper sarmentosum*. *Journal of Ethanopharmacology*, 128, 42-48.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ปรียาภรณ์ จงฉิม
วัน เดือน ปีเกิด	13 กันยายน 2532
สถานที่เกิด	จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยตาปี ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี สารสนเทศ, 2565 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแพทย์ แผนตะวันออก, 2567
ที่อยู่ปัจจุบัน	76/2 หมู่ที่ 2 ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สถานที่ทำงาน	บริษัท เอสทีแอนด์ คอสซูเมติกคอล แอนด์ ซัพ พลีเมนทารี่ จำกัด 76/3 หมู่ที่ 2 ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ตำแหน่งปัจจุบัน	กรรมการผู้บริหาร บริษัท เอสทีแอนด์ คอสซูเมติกคอล แอนด์ ซัพ พลีเมนทารี่ จำกัด